

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM

NR.08 107. ÅRGANG

07.09.21 - 27.09.21

– Har
du
stemt,
student?

GRATIS

STUDENT?

MILJØBEVISST?

SKAFF
PENSUM
BRUKT

iBok.no

Norges største markedsplass for
kjøp og salg av brukt pensum

6

**STUDENTBLIKK PÅ
STORTINGSVALGET:**

Vi gir deg oversikten over
stortingsvalget i vår store
valgdekning.

24

**RETT FRA STUDENT TIL
EGEN SJEF:**

Bli kjent med
oppstartsbedriftene fra NTNU.

32

**BLI MED ROAR PÅ
POLEDANCE:**

Bryt kjønnsrollene og bli kjent
med Trondheim Pole Studio.

36

**MESTER AV
MASTERUTSETTELSE:**

Hva gjør du når ingen del av
kroppen vil skrive et ord til på
masteroppgaven?

56

TRØNDERSK MUSIKK:

Musikkredaksjonen gir deg et
grunnkurs i trøndersk musikk.

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Åsmund Hunderi Stenland
– Tlf: 995 37 075
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Idunn Sørensen – Tlf: 936 47 749
avisredaktor@studentmediene.no

Sigrd Solheim – Tlf: 920 88 151
nettredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Oda Eriksen Haugland
– Tlf: 480 76 827
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Christine Aaserød Pedersen
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Sindre Sættem – Tlf: 411 85 450
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Linn Holst-Dyrnes
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Emelie Kjærli Kristiansen
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Amanda Hytten Bjørknes
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Oda Sofie Mathisen Gallefoss
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Guro Underdal Hermansen
kulturredaktor@studentmediene.no

FORSKNING- OG
FORBRUKERREDAKTØR
Lea Lauvland Longva
foredredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Roar Høiby Brakstad
sportsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Øyvind Soldal Rasmussen
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Torstein Olav Eriksen
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Marius Thorvik
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Serena Guler
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Marthe Bjerva (sjef), Benedikt Erikstad
Javorovic, Linn Danielsen Evjemo, Erlend
Gylver, Jenny Westrum-Rein, Marte Sæter
Ottesen, Cecilie Bjørnsdatter Raustein

GRAFIKERE
Selja Ingerdatter Sørlund (5-23), Olivie
Roupe van der Voort (24-31), Jesper
Hustad (32-47), Ariadne Aabakken (48-65)

KORREKTUR
Cecilie Bjørnsdatter Raustein (sjef), Lea
Lauvland Longva, Amanda Hytten Bjørknes

FORSIDE
Victoria Stenshagen, Kirsti Jacobsen, Serena
Guler

Fukt deg med Vogn

TIPS OSS!

tips@studentmediene.no

ANNONSERE?

salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studenter-samfundet i Trondheim, som står uten redaksjonelt ansvar.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

VI HAR FÅTT NY NETTSIDE!

Sjekk den ut på underdusken.no

ILLUSTRASJON: Viktoria Belogrudovaite

LEDER

ÅSMUND HUNDERI STEMLAND
REDAKTØR I UNDER DUSKEN

SKEIV POLITIKK KAN IKKE LENGER IGNORERES

Jeg samler på mummikopper. Dersom jeg gir blod, får jeg koppene gratis, framfor å bruke 219 kroner på Kitchn. Dessverre er jeg en «mann som har sex med menn,» og får dermed ikke lov til å gi blod. Unntaket er om jeg går inn i seksuell karantene i tolv måneder, men da blir det ikke mye av den kjærestegarantien.

Det er selvfølgelig at mottakerens sikkerhet skal veie tyngst, men karantenetiden på tolv måneder er unødvendig lang. Kliniske erfaringer viser at HIV-smitte alltid kan oppdages i blodprøver innen tre måneder etter infeksjon. Det er med andre ord ni måneder med ekstra karantene på toppen av det som er nødvendig for å være sikker på at blodet er fritt for sykdom.

Regelen er, som mange andre lover som påvirker skeives liv, kun basert på frykt og fordommer. Det å gi blod er nødvendig for å redde liv, og det er skammelig at homofobiske regelverk veier tyngre. Det er frustrerende å gå inn i nok et valg uten at skeives rettigheter diskuteres av partiene jeg kan stemme på. Dette er ikke den eneste saken som er viktig å diskutere heller.

Vi har enda ingen tredje juridiske kjønnskategori. Rikshospitalets monopol på behandling av kjønnsinkongruens gjør en allerede krevende prosess enda vanskeligere for transpersoner i Norge. Ikke-binære blir ikke en gang tilbudt kjønnskorrigerende behandling hos det offentlige helsevesenet.

Sakene må settes på dagsorden, slik at stortingspolitikkerne forstår at dette er noe velgerne deres bryr seg om. Hvert valg uten debattene om skeives rettigheter og levekår er med andre ord fire år uten endring, uavhengig av hvem som vinner valget.

Jeg er redd for at jeg venter på den samme debatten om fire nye år. I mellomtiden vil jeg kjempe for disse sakene selv. Det anbefaler jeg at du også gjør. Bruk stemmeretten og delta i samfunnsdebatten, enten det er i kommentarfeltene, på debattsidene til Under Dusken eller bare på nach – det skal jeg i hvert fall jeg!

Stortinget rundt på fire spørsmål

TEKST: Nyhetsredaksjonen | ILLUSTRASJON: Serena Guler

I forbindelse med valget har vi intervjuet unge stortingskandidater fra de ni største partiene.
Hva er deres viktigste studentsaker?

TEKST: Margret Meek
FOTO: Privat

Kristelig Folkeparti (KrF) - Elias Morken

- Hvorfor er deres parti det beste for studentene?*
 - KrF har i regjering sørget for en økt utbygging av studentboliger slik at flere får et godt sted å bo under studier. I tillegg har KrF økt studiestøtten til å nå være på elleve måneder. I tillegg har vi gjort det enklere for studenter å ha en forsvarlig økonomi, også om man får barn, gjennom flere støtteordninger. Gjennom disse, og mange flere tiltak, gjør KrF det mulig for enda flere å ta studier og gjøre studietiden mer likestilt.
- Hva er din viktigste studentsak?*
 - Min viktigste sak for studenter er å sørge for at man har et tilbud som sikrer studenter god psykisk helse. Overgangen til å bli student kan være tøff for mange, og muligheten til å gå til en åpen dør hvor man kan få hjelp er viktig.
- Hva er det dere vil prioritere for studentene dersom dere vinner valget?*
 - KrF vil prioritere videre utbygging av studentboliger, bedre støtte og låneordninger for studenter, og legge enda bedre til rette for at man skal kunne studere og få barn.
- Hvordan vil du styrke universitetene?*
 - Sikre en økning i studieplasser, slik at flere får mulighet til å ta en relevant utdanning for det samfunnet vi lever i.

TEKST: Emelie Kjærnli
Kristiansen
FOTO: Privat

Rødt (R) - Estela Andreetta

- Hvorfor er deres parti det beste for studentene?*
 - Vi bryr oss faktisk om studentene, og om at de får den studietiden de fortjener! Med et godt, gratis utdanningstilbud er det ikke et mål for oss at flest mulig skal ta høyere utdanning, men at alle har muligheten og retten til å gjøre det. Vi vil bekjempe Forskjells-Norge, noe som studenter, en gruppe som får skyld for mye og hjelp til lite, har stort nytte av.
- Hva er din viktigste studentsak?*
 - Bolig for alle til en rettferdig pris. Bolig burde ikke være noe en student må bekymre seg for. Bolighaier og mangel på studentboliger i de største byene har sendt leieprisene rett til værs, og det vil vi sette en stopper for! Vi vil øke antall studentboliger som bygges, og gjøre det vanskeligere for bolighaiene å kapre hele leiemarkedet.
- Hva er det dere vil prioritere for studentene, dersom dere vinner valget?*
 - Fullstipendiering til alle studenter. På veien dit vil vi at studiestøtten skal økes til 2,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden! Vi vil også redusere låneandelen til 40 prosent av studiestøtten, framfor 60 prosent, slik det er nå, og gjøre dette uavhengig av studiepoengproduksjon.
- Hvordan vil dere styrke universitetene?*
 - Vi vil sikre at universitetene og høyskolene ikke må konkurrere om ressurser til undervisning og forskning, men at dette heller fordeles rettferdig. Vi vil også sikre at det offentlige tar et større ansvar for forbedring av studentvelferden enn det som gjøres i dag, samtidig som at studentene selv styrer sine lokale velferdstilbud. →

TEKST: Vilde Marie Angell
FOTO: Privat

Høyre (H) - August Grøntvedt

1. Hvorfor er deres parti det beste for studentene?

– År etter år har vi prioritert penger på statsbudsjettet til å øke stipendet man får fra Lånekassen, samt bygd rekordmange studentboliger. Vi har styrket studentsamskipnadene, og prioritert penger til studenters psykiske helse.

2. Hva er din viktigste studentsak?

– Min viktigste studentsak er å skape et forutsigbart arbeidsmarked, med muligheter til å komme inn i en trygg jobb når man er ferdig utdannet. Da spesielt ved å vri det norske arbeidsmarkedet inn mot grønne, innovative næringer, som skal starte å ta oss ut av oljealderen.

3. Hva er det dere vil prioritere for studentene dersom dere vinner valget?

– Det viktigste etter dette valget blir å sørge for at studenter kan prioriteres når det kommer til å få i gang studentaktiviteter igjen, og ved å videreutvikle det psykiske helsetilbudet for studenter. Selvfølgelig vil vi også fortsette å øke stipendet og bygge flere studentboliger, som vi har gjort de siste årene.

4. Hvordan vil dere styrke universitetene?

– Ved å fortsette de gode prioriteringene vi har gjort, tror jeg vi kan gjøre studenttilværelsen enda bedre og mer forutsigbar, og dermed gi studentene mer tid til å skape et bedre studentmiljø, både på skolen, hjemme og når man har det gøy med medstudenter ellers.

TEKST: Margret Meek
FOTO: Privat

Miljøpartiet De Grønne (MDG) - Norunn Krokeide

1. Hvorfor er deres parti det beste for studentene?

– Det aller viktigste MDG skal gjøre for oss studenter er å kutte klimagassutslippene og omstille oss til et fornybarsamfunn. Vi møter klimakrisa med handlekraft, og tar de unges framtid på alvor. I tillegg har vi mye god politikk for studenter og unge voksne, som for eksempel at vi vil heve studiestøtten til 1,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden, og fordele den over tolv måneder. Med dagens sats ville det tilsvart i underkant av 160 000, og betydd svært mye for studenters økonomiske trygghet og muligheter.

2. Hva er deres viktigste studentsak?

– Vi vil heve studiestøtten, slik at studenter kan prioritere studier og ikke er nødt til å jobbe deltid for å få økonomien til å gå rundt.

3. Hva er det dere vil prioritere for studentene dersom dere vinner valget?

– Vi skal fortsette å kjempe for at studenter har god økonomi, helsetilbud og rettigheter, slik som vi har gjort under koronakrisa. Akkurat hvilke punkter som vil løftes høyest i forhandlinger kan jeg ikke svare på.

4. Hvordan vil dere styrke universitetene?

– Vi vil stanse utviklingen der det blir stadig flere studenter uten en tilsvarende økning i antall vitenskapelig ansatte ved universitetene. Videre må mer av finansieringen til høyere utdanning og forskning komme i form av langsiktig grunnfinansiering og rammetilskudd, og mindre i form av konkurransebaserte tildelinger som krever søking og rapportering. I tillegg vil vi gjøre det enklere for ansatte ved profesjonsutdanningene å kombinere undervisningsstillinger med arbeid i relevant bransje.

TEKST: Emelie Kjærnlis Kristiansen
FOTO: Senterpartiet

Senterpartiet (Sp) - Maren Grøthe

1. Hvorfor er deres parti det beste for studentene?

– Senterpartiet har alltid prioritert studentene i sine alternative budsjett og stortingsprogram. I tillegg har vi mange unge som kan komme inn på Stortinget. Derfor vil vi løfte studentene i praksis etter valget.

2. Hva er din viktigste studentsak?

– Min viktigste sak er å styrke tilbudet innenfor psykisk helse til studenter! Vi ser dessverre at flere og flere sliter, og jeg er veldig bekymret for resultatet av pandemien. Derfor vil vi både styrke tilbudet gjennom studentsamskipnadene, og hjelpe kommunene slik at de kan ha egne tilbud tilpasset studenter.

3. Hva er det dere vil prioritere for studentene?

– Vi vil prioritere å styrke studentenes kjøpekraft og øke studielånet, fjerne konverteringsordninga, slik at det ikke skal straffe seg å velge feil, og bygge enda flere studentboliger!

4. Hvordan vil dere styrke universitetene?

– I alle våre alternative budsjettforslag i perioden har Senterpartiet foreslått betydelig mer midler til universitetene og høyskolene, og flere studieplasser enn regjeringen. Det skal vi fortsette med!

TEKST OG FOTO: Åsmund Hunderi Stemland

Venstre (V) - Ingrid Andresen

1. Hvorfor er deres parti det beste for studentene?

– Jeg kan i hvert fall peke på at det er Venstre som har stått bak krisepakken til studenter som har blitt permittert under pandemien. Jeg har selv benyttet meg av krisepakken i to omganger, når jeg har blitt permittert fra jobben min på Pirbadet. Vi har også økt til elleve måneders studiestøtte og det er jo fantastisk for studentene! Venstre ønsker også at universitetene og høyskolene skal kunne stille egne krav til opptak, slik at det ikke blir så sterke A4-rammer de må forholde seg til. Er for eksempel gymkarakteren så relevant når du søker studier på Gløshaugen?

2. Hva er din viktigste studentsak?

– Mer valgfrihet for universitetene, som jeg nevnte i stad, og fritt skolevalg på videregående. Det er jo fordi det er et viktig forløp til studielivet å kunne søke også videregående på andre plasser enn hjemmeplassen din, for da møter du jo voksenlivet også litt tidligere.

3. Hva er det dere vil prioritere for studentene dersom dere vinner valget?

– Venstre ønsker å bygge flere studentboliger, og å øke studiestøtten enda mer. Det er også viktig at det finnes tilbud som Sit, og tilsvarende i andre byer.

4. Hvordan vil dere styrke universitetene?

– Venstre ønsker å styrke universitetene ved å tilrettelegge for at flere tar etterutdanning i løpet av arbeidslivet. Vi ønsker også å gi høyskolene og universitetene større frihet når det kommer til karakterkrav og opptaksformer. Alle karakterer er ikke alltid like relevante når man skal søke studieplass, og derfor burde studiestedene i større grad kunne styre hva de vektlegger ved opptak. Vi ønsker også et felles opptakssystem for hele norden, slik at det blir enklere å søke på tvers av de nordiske landene. Videre ønsker Venstre å øke støtten til forskning og innovasjon ved å bevilge mer penger i statsbudsjettet. →

TEKST: Margret Meek
FOTO: Nils Heldal

Sosialistisk Venstreparti (SV) - Julie Ofelia Engtrø

1. Hvorfor er deres parti det beste for studentene?

– Pandemien har vært vanskelig for studentene, og man har kjent det både på helse og lommeboka. Å flytte til en helt ny by, bo på en liten hybel som koster mye, og samtidig ikke få møtt folk er vanskelig. Mange har også blitt permittert, og har måttet ta opp lån for å få hverdagen til å gå rundt. Vi i SV tar studentene på alvor, og ønsker studiefinansiering i tolv måneder, og øke den til to ganger grunnbeløpet i folketrygden. Vi vil også gjenopprette konverteringsordningen hvor man får samme andel stipend uavhengig av om man fullfører graden sin.

2. Hva er deres viktigste studentsak?

– Vi mener at studentenes psykiske helse må styrkes! Derfor vil vi gi mer til studentsamskipnadene, for å sikre at det blir lettere å få hjelp når man trenger det, enten det er lavterskeltilbud eller psykologhjelp.

3. Hva er det dere vil prioritere for studentene dersom dere vinner valget?

– Vi må prioritere studentøkonomien! SV ønsker å øke studiefinansieringen til to ganger grunnbeløpet i folketrygden, og bygge enda flere studentboliger. En av de største utgiftene studenter står overfor er boutgifter, derfor vil vi bevilge støtte til å bygge 6000 nye studentboliger i året, og målet er å ha en 30 prosents dekningsgrad på sikt. Mange studentboliger er også med på å presse ned leieprisene i det private markedet.

4. Hvordan vil dere styrke universitetene?

– Vi vil øke forskningsinnsatsen, og at en større andel av samfunnets ressurser brukes på forskning og høyere utdanning. SV vil øke basisbevilgningene også til forskningsinstituttene, og sikre flere frie og forskerinitierte prosjekter. Det er også viktig at den akademiske friheten styrkes og respekteres, både for forskere og institusjoner.

TEKST: Amanda Hytten
Bjerknes
FOTO: Bjørn Emil Nesset

Fremskrittspartiet (Frp) - Bendik Sæther Wessel

1. Hvorfor er deres parti det beste for studentene?

– Frp har vist med handling at vi prioriterer studentene. Vi har foreslått å øke studiestøtten til 1,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden for å gjøre det mulig å være heltidsstudent. I dag får studentene nesten 15 000 kroner mer i året enn da de rødgrønne styrte, takket være Frps gjennomslag. Vi er også opptatt av at vi må bygge flere studentboliger og øke antall studieplasser innen utdanninger som samfunnet vil ha behov for i framtiden. Dette gjelder for eksempel psykologi- og sykepleieutdanningen.

2. Hva er deres viktigste studentsak?

– Tusenvis av studenter mangler et rimelig sted å bo og derfor er det viktig at vi prioriterer å bygge ut flere studentboliger. Frp vil at det skal bli billigere og enklere å bygge studentboliger, og at private utbyggere skal få muligheten til å både drifte og bygge dem. Dette er den eneste måten å sikre at vi har nok studentboliger i framtiden.

3. Hva er det dere vil prioritere for studentene dersom dere vinner valget?

– Vi ønsker først og fremst å sikre at det bygges flere studentboliger. Vi vil sette av penger til rehabilitering av gamle studentboliger, og gå inn for at studiestøtten skal økes og låses til 1,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden.

4. Hvordan vil dere styrke universitetene?

– For Frp er det viktig å sikre at universitetene kan samarbeide tettere med næringslivet. Slik kan vi stimulere til innovasjon og nyskaping, og at flere arbeidsplasser skapes innen framtidens næringer.

Arbeiderpartiet (Ap) - Emilie Græsli

1. Hvorfor er deres parti det beste for studentene?

– Fordi Arbeiderpartiet prioriterer oss unge. Etter åtte år med Høyre og Frp, som kun har prioritert de som allerede har mest, og gitt 30 milliarder i skatteuttak til landets aller rikeste, er det klart at nå er det vår tur. Arbeiderpartiet skal bruke de store pengene på å utjevne forskjellene i samfunnet, kutte i utslipp samtidig som vi skaper jobber i hele landet, og sørge for at vi studenter får det bedre. Derfor lover Arbeiderpartiet å kutte 55 prosent av klimagassutslippene innen 2030, at psykisk helsehjelp blir gratis for oss unge, øke studiestøtten, samt gjøre det lettere for unge å kjøpe sin første bolig.

2. Hva er deres viktigste studentsak?

– Boligpolitikk og psykisk helsehjelp. De siste åtte årene har det vært skattefest for de rikeste, og boligprisene har skutt i været. Jeg har selv vært i budrunder for typiske førstegangsleiligheter i Trondheim, og det er ikke andre studenter jeg har tapt budkrigen mot, men eldre menn som skal kjøpe sin bolig nummer 10, 20, 100, for å så leie den ut til blodpris til oss studenter. Slik kan vi ikke ha det. Arbeiderpartiet vil gjøre det dyrere å eie mange boliger, og gjøre det lettere for oss studenter å komme inn på boligmarkedet. Det vil vi gjøre blant annet ved å øke utlånsrammene i Husbanken slik at flere kan få startlån.

3. Hva er det dere vil prioritere for studentene dersom dere vinner valget?

– Vi vil øke studiestøtten og legge til rette for at det skal være enklere å være heltidsstudent. I tillegg skal psykolog og psykisk helsehjelp være

TEKST: Amanda Hytten
Bjerknes
FOTO: Titt Melhuus

gratis for alle under 26 år. Det skal bli billigere og lettere å reise med kollektivtransport. Arbeiderpartiet vil videre bygge 3000 studentboliger årlig, samtidig som vi skal innføre flere ordninger som gjør det lettere for oss unge å kjøpe vår første bolig. I tillegg vil vi ha gratis tannlege for alle opp til 20 år, og halv pris opp til 25 år.

4. Hvordan vil dere styrke universitetene?

– Kvaliteten i forskning og høyere utdanning er avgjørende for hvor godt Norge vil lykkes med å utvikle og ta i bruk ny kunnskap. Derfor vil vi løfte studiekvaliteten gjennom bedre veiledning og oppfølging, mer praksis og bedre digitale løsninger. Samtidig bør vi trappe opp antall nye studieplasser, særlig på områder som er viktige for arbeidslivet. Arbeiderpartiet vil videre tette hullene i utdannings-Norge, og lansere en storsatsing for lokale utdanningsentre over hele landet, som skal gjøre livslang læring mulig der folk bor. **UD**

Les de fulle intervjuene på underdusken.no

Dette er studentenes hjertesaker

TEKST: Ingeborg Hågensen | FOTO: Jonas Aagaard

Valgkampen nærmer seg slutten, og for studentene står blant annet psykisk helse, studiestøtte og miljø øverst på lista.

FOKUS PÅ BÆREKRAFT: Stefan mener at det også er viktig å se på de små løsningene, og fokusere mer på å redusere forbruket.

ARBEIDSMARKED FOR ALLE: For Emilie er det viktig at studenter kan ta alternative studieløp og likevel vite at det finnes et arbeidsmarked i andre enden.

Jeg møter lektorstudenten Emilie Skoland i strålende sommervær på kafeen Hevd. Til tross for at den hvite valgboksen på Trondheim torg avslører at vi er ved slutten av høstens valgkamp, viser gradestokken nesten 20 grader. Etter halvannet år med nedstengning og lite sosial kontakt er det ikke overraskende at psykisk helse har blitt en kampsak for flere av studentene.

– Psykisk helse er veldig viktig for meg. Vi er jo mest sårbare i overgangsfasene i livet. Det å skulle flytte hjemmefra til en ny by er en vanskelig overgang for mange, sier Emilie.

Mange flytter til en ny by for å studere, og for Emilie er det viktig at studentene føler at de blir prioritert og

sett, og at politikerne klarer å redusere ventetiden for psykisk helsehjelp.

– Det er viktig at denne gruppa, som blir kasta ut i livet uten å nødvendigvis ha alle verktøyene på plass, blir prioritert, konstaterer hun.

Oppfordrer studenter til å engasjere seg

Arkeologistudent Stefan Fongen og jeg har funnet oss et stille hjørne på Kalvskinnet. Etter et heldigitalt semester er det godt å endelig kunne være på skolen sammen med andre studenter. Under pandemien har det vært avgjørende for Stefan å være med i en forening. Der har han kunnet være sosial sammen med andre.

– Det å begynne å jobbe, studere og holde meg aktiv hele tiden har vært bra for meg. Det er sunt. Å sitte foran datamaskinen og se mye på Netflix og sånn, det kan etter min erfaring påvirke sinnsstemningen, sier Stefan.

Han oppfordrer samtidig andre, og særlig nye studenter uten den samme sosiale arenaen, til å oppsøke en organisasjon eller en studentforening.

– Jeg tror det er veldig viktig at man gjør alt man kan for å komme inn i et fellesskap, selv om det kan være dritskummelt. Alle studentforeninger jeg har møtt her i Trondheim har vært veldig inkluderende og åpne, forteller han. →

ØNSKER TILLIT: Tor Eivind mener at studentene har fått for lite tillit under pandemien.

– Når vi står der med lua i hånda og sier at vi nesten ikke har råd til mat, så får vi bare beskjed om at det er sånn det skal være.

GOD STUDENTVELFERD: For Hanne Berit er det viktig at det skapes tjenester som bedrer velferden til studentene.
FOTO: Jonatan Norbye

Forutsigbarhet i en usikker studiehverdag

Dette året har hverdagen vært usikker og uforutsigbar for mange. Hanne Berit Tuterud Nordølum tar en bachelor i økonomi og administrasjon på NTNU. I kjent koronastil møter jeg henne over Zoom. Gjennom en litt skurrete dataskjerm forteller Hanne Berit om hvor viktig det er å ha et godt psykisk helsetilbud for studentene.

– Det er viktig at det faktisk finnes et tilbud som det går an å benytte seg av. Det kan være et lavterskeltilbud også, sier hun, og utdyper:

– Det er ikke sikkert at alle har behov for å snakke med en psykolog, men mange trenger kanskje å få snakket med noen. Dette er tjenester som enten må skapes eller støttes mer enn det gjøres i dag, sier hun.

Mer penger til studentene

For Hanne Berit er studentvelferd en viktig sak, og for at studentene skal ha en bra hverdag, er det flere ting som må på plass.

– Vi må få bygget flere studentboliger, og slik sørge for at man ikke trenger å bruke nesten hele stipendet på husleie. Mange er avhengige av å ha en deltidsjobb, og det kan være fint det, men det må ikke gå på bekostning av studiene, utdyper hun.

Den faste støtten fra Lånekassen dekker ikke alle utgiftene til en student,

men har for Hanne Berit vært god å ha. Det har sørget for litt stabilitet i en usikker studiehverdag.

– Selv om den ikke er mye i forhold til de utgiftene man har, så har man et lite rammeverk som gir støtte, og som gjør ting lettere, sier Hanne Berit.

Romantisering av trang studentøkonomi

Jeg møter bioingeniørstudenten Tor Eivind Solheim Iversen på den nye kafeen Fryd i Nordre gate. For han har pandemien tydeliggjort viktigheten av et regulert leiemarked for bolig, og hvordan de økte leieprisene har gjort det vanskeligere for studentene. Han trekker særlig fram koronastøtten utleierne fikk for boliger som ble stående tomme.

– Det viser mindre tillit til oss studenter. Vi fikk kompensasjon i form av lån, mens utleierne fikk kompensasjon i form av penger rett i lomma. De sier liksom at de ikke stoler på at de pengene de gir oss brukes riktig, sier Tor Eivind oppgitt.

Når stipendet og lånet til studentene ikke øker i takt med boligprisene, kan det bli vanskelig, mener han. Han tror at mange har en romantisert forestilling av hvordan det er å være student i en presset økonomisk situasjon.

– Mange voksne husker tilbake på studietiden, da de levde på nudler den siste uka i måneden fordi de hadde så →

VALG 17

Kommentar:

Ja, vi er klare for det GRØNNE SKIFTET

Vi har hørt på debatten, nå trenger vi handling.

ILLUSTRASJON: Serena Guler

Jeg er **drittlei** av å høre på klimadebatten. Ikke om klimaet i seg selv, men på all kranglingen. Før årets valg er alle partiene enige om at vi trenger et grønt skifte, men veien dit er det diskusjon om. Klimarapporter og forskning viser at det går dårligere og dårligere med jorda, og vi skulle ha begynt å handle for flere år siden. Vi har både en naturkrise og en klimakrise, noe som gjør debatten vanskelig, fordi det er så mange perspektiver man må ta hensyn til. Dette fører til at diskusjonen blir mer framtredd enn handlingene, og det gjør meg bekymra.

Det holder ikke å si at vi skal tenke på å kutte utslipp. Vi *må* kutte utslipp. Vi kan ikke leve som vi gjør i dag om vi skal nå klimamålene. Men hvordan skal vi få endret holdninger og vaner i et helt samfunn, spør du? La meg ta deg med tilbake til høsten 2019. Vi dro på festival, ferietur til Italia, klemte hver gang vi møttes og tenkte at munnbind bare var til for leger og kirurger. I dag er samfunnet et helt annet. Vi hilser med albuen i stedet for hånda, har hjemmekontor og digitale forelesninger, sover i hengekøye på bilferie i Norge, og spriter hendene på refleks.

Dette viser at vi kan tilpasse samfunnet under en global krise. Og klimaproblemet er faktisk en global krise. Vi må alle sammen ofre noe

for å redde kloden. Vi må alle få ned forbruket, reise mindre med fly og gjøre en ekstra innsats for å leve litt grønnere. Men det fine med samfunnsendringene som må til for å redde klima er at vi fremdeles kan gå på forelesning, møte venner og familie og oppleve masse spennende og nytt. Det kommer til å være behov for masse kompetanse og arbeidskraft for å gjennomføre det grønne skiftet, og alle næringer må samarbeide. Jeg tror et grønt skifte i samfunnet er mulig. Mer mulig enn det mange tror. Vi har

både evne og vilje til å tilpasse oss forholdene når det gjelder, det har vi allerede bevist.

Kanskje er det politikerne som er mest redd for endringene som må iverksettes. At frykten for å skape misnøye blant velgerne er større enn frykten for klimakrisa. Den siste tidens oppslutning om de partiene som har klima som sin kampsak kan tyde på dette. Jeg vet det er valgkamp, men jeg mener tiltak vil gagne alle partiene mer enn debatt og tomme ord.

Skeive afghanere frykter døden under ny Taliban-regjering

Taliban har satt inn en ny regjering i Afghanistan, og LHBT+-miljøet tvinges i skjul eller på flukt.

ILLUSTRASJON: Kirsti Jacobsen

Mulla Hebatullah Akhundzada ble fredag 3. september innsatt som Afghanistans nye statsoverhode, og den talibanske lederen lover en mer inkluderende regjering enn tidligere. I et intervju med BBC legger Taliban imidlertid til at kvinner tvilsomt vil kunne være innehavere av lederposisjoner, men *kanskje* vil kunne ha andre posisjoner i administrasjonen. For en seier, dere. Det er ingenting i Afghanistans nye regjering som minner om inkludering. Dessverre er det også grupper av befolkningen med enda mørkere framtidsutsikter, og blant de hardest rammede er LHBT+-miljøet.

Selv før Taliban tok makten, fortalte skeive at det var for farlig å leve åpent

i Afghanistan, til tross for endringene som har blitt innført i løpet av de siste 20 årene. Nå, etter Talibans frammarsj, frykter mange for livet i hovedstaden Kabul. En 21 år gammel student sier i et intervju med Reuters: – Jeg føler meg veldig ukomfortabel, bare gråter og tenker, «Hva vil skje?».

Studenten frykter en gjeninnføring av dødsstraff ved steining eller veltning av murvegg over ofrene. Dette driver studenten og mange andre i samme situasjon i skjul eller på flukt ut av landet.

Vi ser det igjen og igjen. Om det skyldes krig, naturkatastrofer eller økonomi: Når konflikt oppstår, påvirkes marginaliserte grupper, som LHBT+-personer, langt hardere. Amnesty forteller at skeive asylsøkerne selv etter ankomst i tilfluktsland i Vest-Europa fortsetter å møte hard motgang. Det fortelles om fattigdom og ekstrem isolasjon. Utviklingen i Afghanistan vil drive flere mennesker på flukt, og som mottakerland må vi

sørge for at disse menneskene får en trygg mottakelse.

Samfundet skal vise sin støtte til at kjærlighet er kjærlighet. Vi inviterer deg til dialog om forfølgelsen av skeive og om skeive flyktninger på Samfundsmøte: Skeiv på flukt 11. september. Vi håper du vil være med og stå i solidaritet med studentorganisasjoner og andre som jobber for skeives rettigheter internasjonalt.

I vår ble studentorganisasjonen Metu LGBTI+ Solidarity tildelt studentenes fredspris under ISFiT21, på vegne av alle landets studenter. De mottok prisen for deres arbeid for skeives rettigheter i Tyrkia. Disse studentene jobber for det de vet er rett, til tross for at de står ovenfor straffeforfølgelse og fengsling. Verden trenger modige unge mennesker som dem, i Afghanistan og utenfor. Jeg oppfordrer deg derfor til å engasjere deg, markere og feire Pride, for alle de studenter som fortsatt kjemper for sin rett til å elske den de elsker.

JEG ER INGEN BRIKKE I ATOM-STATENES MAKTSPILL

Atomvåpen utgjør en eksistensiell trussel. På minutter kan verden slik vi kjenner den bli historie. Heldigvis finnes det en løsning. Kjære Arbeiderpartiet, er det på tide å snu?

ISAK JACOBSEN

Leder av Nei til Atomvåpen, Trondheim Studentlag

ILLUSTRASJON: Victoria Stenshagen

Bruk av atomvåpen vil ha katastrofale humanitære konsekvenser. Ingen vil kunne gi nødvendig hjelp. Strålingsfaren vil være for høy og skadene for omfattende. Beregninger viser at en krig mellom India og Pakistan, der partene bruker atomvåpen mot hverandre, en såkalt «begrenset atomkrig», kan føre til 125 millioner døde i løpet av uker. I tillegg kommer syke og skadede som vil måtte leve med smerter og traumer. Røyken fra brannene fra eksplosjonene stenger sollys ute, temperaturen faller, regnet uteblir og avlingene slår feil. Beregninger viser at to milliarder mennesker kan rammes av sult.

Konsekvensene av atomvåpen er så enorme og lidelsene så ufattelige

at det er vanskelig å snakke om det uten å tegne et dommedagsbilde. De ni atomvåpenstatene har til sammen rundt 13 000 atomvåpen. Rundt 1800 av disse står klare til utskyting på minutter. Ved ulykker, misforståelser og tekniske eller menneskelige feil kan vi snuble inn i en atomkrig. Ustabile ledere og høy spenning mellom atomvåpenstatene øker faren for bruk. Ifølge ekspertene i Bulletin of the Atomic Scientists, som hvert år stiller den symbolske dommedagsklokken der midnatt representerer menneskeskapt global katastrofe, har vi aldri vært nærmere midnatt. Klokken står nå hundre sekunder på midnatt.

Vi vet at den eneste kuren mot atomvåpen er å avskaffe våpnene før det går galt. På veien må vi heve terskelen for bruk ved å ta våpnene av høy beredskap, fjerne enkeltpresidenters mulighet til å alene ta avgjørelsen om å starte en atomkrig og styrke normen mot atomvåpen. Det er akkurat det FNs atomvåpenforbud gjør.

Det store flertallet av verdens stater mener atomvåpen er utdatert, uakseptabelt og inhumant. Sammen vedtok 122 stater et forbud mot atomvåpen i FN i 2017. Forbudet trådte i kraft i januar i år. Jo flere stater som slutter seg til, jo sterkere blir normen mot atomvåpen, og jo sterkere blir presset på atomvåpenstatene om nedrustning.

Dessverre skjermer Norge atomvåpenstatene for dette presset. I stedet for å ta avstand fra atomvåpen lar vi atomvåpenstatene true med bruk av atomvåpen på våre vegne. Tenk litt på hva det innebærer. Vi lar atomvåpenstatene true med massedrap av sivile på våre vegne. Både Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, Arbeiderpartiets håpefulle regjeringspartnere, ønsker en atomfri verden, og støtter FNs atomvåpenforbud. Det er det på overtid at Arbeiderpartiet også gjør.

NTNU straffer studenter som overholder koronatiltak – og det er ganske flaut

HILDE ELHOLM

Programtillitsvalgt for sivilingeniørstudiet i Nanoteknologi ved NTNU.

ILLUSTRASJON: Kirsti Jacobsen

Det kan kjennes ganske forfriskende å starte på et nytt semester, med blanke ark. Det synes i hvert fall jeg. Å starte på nytt, vite at det er lenge til eksamen og at man har sjansen til å virkelig sette inn støtet for å prestere godt som student, føles skikkelig deilig. Dessverre skulle mitt – og mange andre studenter – semester starte med en skikkelig nedtur.

Noen av oss må nemlig begynne semesteret med å gå glipp av samtlige fysiske forelesninger fordi vi er i karantene. Det som verre er, er at flere av oss opplever at foreleserne er motvillige til å ta opp de fysiske forelesningene, selv når auditoriene er utstyrt med opptakssystemer. Kan det stemme at studenter som overholder karantenen skal straffes for det ved å bli nektet opptak av de fysiske forelesningene?

På vårsemesteret var samtlige av fagene enten heldigitale, eller hadde fysiske forelesninger med mulighet for å se opptak i etterkant. Dette senket terskelen for å bli hjemme dersom man følte seg pjusk, noe som ikke bare var godt for trivselen, men som også virket forebyggende mot eventuelle smitteutbrudd knyttet til opphold på campus. I tillegg ble det lettere for oss studenter å overholde karantene uten å havne bakpå. Det hadde også som bonus at man kunne se en forelesning på nytt dersom man trenger repetisjon av et spesielt tema i eksamensperioden.

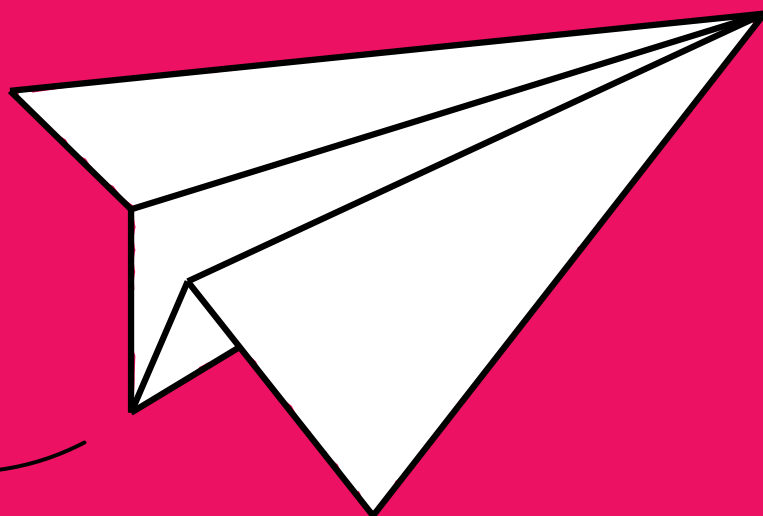
De fleste studenter er nå beskyttede, og stadig flere av oss blir fullvaksinerte. Det betyr ikke at vi ikke kan bli smittet og måtte gå i isolasjon. Det er allerede en stor nok psykisk påkjenning å ikke kunne forlate et rom på en uke. Vi trenger ikke at sta forelesere i tillegg skal gjøre hverdagen vår vanskeligere ved å nekte oss å se opptak av deres fysiske forelesninger, uten noen god grunn. Det er dårlig for vårt psykososiale læringsmiljø å måtte sitte og tolke forelesningsnotater og

powerpointer for å forsøke å gjette oss til hva en foreleser kan ha sagt i timen. Det skaper stress, frustrasjon og en monoton arbeidshverdag, der man kun leser uten avbrekk i form av en foreleser som forklarer pensum.

Studentrådene jobber for at fysiske forelesninger skal tas opp, og spesielt nå, under pandemien. NTNU skryter på sine hjemmesider av at de «jobber for at du som student skal få en fin studiehverdag, og for at du skal få beholde ditt studiemiljø i en litt uvanlig tid». I en usikker tid trenger studentene stabilitet. Vi trenger at hybridundervisning er normen, ikke et flyktig tiltak som benyttes når «nok» studenter allerede er smittede. At NTNU da ikke imøtekommer dette enkle hensynet til studentene, når flesteparten av undervisningsrommene er utstyrt med opptakssystemer, er rett og slett flaut.

DEBATT: DINE MENINGER PÅ TRYKK

VIL DU SKRIVE TIL UNDER DUSKEN?

**SEND MAIL TIL
DEBATTREDAKTOR@STUDENTMEDIENE.NO**

INNLEGGET MÅ IKKE OVERSTIGE 2500 TEGN, MELLOMROM INKLUDERT.

Liker du studentboliger og vil beholde mer av dine egne penger Da blir årets valg enkelt.

ALEXANDRIA GOGSTAD
Nestleder i Høyres Studenter

ANDREAS OFTEDAL
Leder av Høyres Studenter

ILLUSTRASJON: Viktorija Belogradovaite

Valgkamp byr på mye tomprat og løfter som ikke blir innfridd. Med Høyre i regjering har du derimot garantien for økt studiestøtte utover prisvekst hvert år, rekordutbygging av studentboliger og mer fokus på praktisk kunnskap i høyere utdanning. Hvordan kan du være sikker på det? Jo, vi har allerede sikret det de åtte årene vi har sittet i regjering, og vil sikre det de fire neste også.

Studentbudsjettet er, og har alltid vært trangt. Da er deltidsjobber som bygger CV og gir inntekt og verdifull arbeidserfaring helt avgjørende. Men vi mener det er et poeng i seg selv at du skal beholde mer av dine egne opptjente penger. Derfor foreslår vi et skattefradrag for folk under 30 år med lav og middels inntekt. Vår plan er at

det skal bli innført så tidlig som 2022. For å gjennomføre denne planen, så trenger vi din stemme i høst.

I kampen for å styrke studentøkonomien er vi stolte over å ha økt frikortsgrensen og BSU-ordningen. Vi sier oss derimot ikke fornøyde med det. Høyre går til valg på å øke inntektsgrensen for omgjøring av lån til stipend, slik at du kan tjene enda litt mer og samtidig beholde stipendandelen. Du bør ikke straffes fordi du jobber ved siden av studiene. Vi vil også innføre praksis som en integrert del av studiet, og innføre en ordning for praksisopphold i staten. Arbeidstrening har en verdi i seg selv, og gjør at man får testet ut teori i praksis. Det blir vi bedre studenter av også.

Med Høyre i regjering er det rekordhøy bygging av nye studentboliger. Det skal vi fortsette med. Særlig i pressområder er det behov for ytterligere utbygging, og eldre studentboliger skal oppgraderes til dagens standard. Det er viktig at vi bygger på en bærekraftig måte, og at studentenes trivsel er prioritert. Dette har kanskje en stor prislapp, men vi mener at en investering i nærmiljøet til studenter er en investering i bedre trivsel, læring og sunn mental helse.

Retorikken til venstresiden bærer preg av desperasjon. Det er merkbart at det er lenge siden de har måttet innfri løfter. Med Høyre i regjering vet du at løfter innfris. Hvis du vil ha flere studentboliger og bedre studentøkonomi, ja da bør du stemme Høyre. Godt valg!

► DATA TIL SJØS: Medgründer i Ocean Access Fredrik Lilleøkdal vil gjøre det lettere å sende informasjon fra havbunnen til land.

Oppstartseventyret blir virkelighet

TEKST: Hanna Waage Hjelmeland | FOTO: Nora Rønningen

Med gründerånd og stjerner i øynene starter flere NTNU-studenter sine egne bedrifter. – Det er ikke hokus pokus, men du må tåle en knekk.

Oppstartsbedrifter er i vinden som aldri før. Inn mot valget peker flere politikere på innovasjon og entreprenørskap som nøkkelen til det grønne skiftet og framtidens økonomi. Bak spakene i flere av bedriftene som skal drive samfunnet framover, sitter det NTNU-studenter. For å forstå hvordan en vanlig student kan skape sin egen bedrift, har vi snakket med tre bedrifter som befinner seg i ulike faser av oppstartsprosessen.

Skoleprosjekt ble til virkelighet

For studentene i oppstartsbedriften Cleaner Green var det et skoleprosjekt som skulle tenne entreprenørskapsflammen. I et produktutviklingsfag ved NTNU fikk de i 2019 ideen til en selvgående søppelplukkerobot.

– Vi idémyldret rundt søppelhåndtering av avfall som ligger på gata. I dag plukkes det manuelt opp av mennesker som går rundt med klyper, forklarer medgründer Kristoffer Norli. Etter kort tid hadde de en prototype på plass. Så begynte søket etter midler for å kunne videreutvikle roboten.

– I dag er vi er godt i gang med prototype nummer to, etter at vi fikk støtte fra Trønderenergi-bidraget og NTNU Discovery, forteller medgründer Valeria Usenco. Planen videre er at denne skal testes i aksjon på Trondheim torg.

Tilrettelegges for innovasjon

I høst skal bedriften offisielt bli aksjeselskap og søke penger fra Innovasjon Norge. Slike søknader kan

det bli mange av for en oppstartsbedrift. For en gjeng som i utgangspunktet kun besto av tekniske studenter, var det mye nytt å sette seg inn i når de skulle begynne med forretningsutvikling. Heldigvis har de fått god drahjelp.

– Spark-ordningen er fantastisk. Veilederen vår forteller oss hvordan vi skal søke og hva vi burde skrive i søknadene, forteller Usenco.

Studentene jobber med bedriften ved siden av fulltidsstudier. Det opplever de at NTNU legger til rette for.

– I høst får to av oss skrive prosjektoppgave om roboten, så da får vi til og med integrert det i utdanningen, forteller Norli.

Syretest av ideer

En annen måte å realisere drømmen om egen bedrift er via NTNUs

Entreprenørskole. Det er en toårig master, hvor målet er å bli drevne forretningsutviklere. Med bakgrunn fra kjemi gjorde Fredrik Lilleøkdal ferdig graden sin her, og medgründet selskapet Ocean Access i samme slengen.

– Ocean Access utvikler en havbøye som skal gjøre det lettere og mindre kostbart å overføre informasjon fra havbunnen til land, forklarer Lilleøkdal.

Ideen fant de på Entreprenørskolen. De fikk nyss om at både havforskere og olje- og gassbransjen hadde behov for nye dataløsninger. Så begynte idémyldringen.

– Vi har det vi kaller syretest-uker. Da sitter man i team med en forretningsidé man vil teste og ringer rundt til alle som kan si noe om den, forteller Lilleøkdal. →

Om NTNU og entreprenørskap

- Det er flere institusjoner tilknyttet NTNU som jobber for å fremme innovasjon og entreprenørskap blant studentene. Blant disse er Spark NTNU, Start NTNU, Fram NTNU, NTNUs Entreprenørskole, NTNU Discovery og Gründerbrakka. Disse tilbyr veiledningstjenester, ressurser og møteplasser for studenter som vil drive med innovasjon.
- Hos Spark NTNU kan studenter søke om penger via en ordning kalt Trønderenergi-bidraget. I 2020 satte de rekord i antall kroner utdelt, med over dobbelt som mye som de noen gang har delt ut før.
- Flere offentlige institusjoner, blant annet Forskningsrådet, deler også ut midler til studenter som vil teste gründerlivet. De observerte en markant økning i antall søknader i år sammenlignet med tidligere. Av dem som ble tildelt penger var nærmere sytti prosent NTNU-studenter.

Kilder: Spark NTNU og Forskningsrådet

Akselererer

Med midler fra Forskningsrådet kunne Lilleøkdal og hans medgründer videreutvikle konseptet. Så ble de plukket ut til et eksklusivt akseleratorprogram kalt Techstars.

– Techstars var stort for oss. Der fikk vi mentorer og bygget nettverk gjennom noen få måneder med ganske intensivt opplegg, forteller Lilleøkdal.

Slik fikk de midler og nye framtidsvisjoner. Lilleøkdal kunne dermed gå ut fra NTNU og rett inn i fulltidsstilling i eget firma. I dag er de to fulltidsansatte og fem deltidsansatte.

– Nå forsker og utvikler vi sammen med Sintef for å kunne teste prototypen i Trondheimsfjorden. Målet er å kunne bevise det helhetlige konseptet og utvikle det til et kommersielt nivå, forklarer Lilleøkdal.

– Ideen kom da jeg leste exphil

Hvis man allerede har vært inne på tanken om å starte noe for seg selv, trenger man bare en god nok idé. For Magnus Arveng dukket den opp i en runde med exphil-prokrastinering.

– Jeg så tilfeldigvis en dansevideo med kule fingerbevegelser. Sånn startet ideen om en hanske som kan styre droner, forklarer Arveng.

Dette er fem år siden. Arveng hadde på den tiden vært med i Start NTNU i et halvt år.

– I Start hadde jeg jo gått rundt og prøvd å få folk til å innse at du kan skape din egen fremtid i lang tid, forteller Arveng.

Da ideen meldte seg, skjønte han at det ikke bare kunne være prat fra hans side.

– Da startet noen medstudenter og jeg det som skulle bli Ntention. I dag lager vi et rammeverk for hvordan mennesker kan interagere med maskiner, for eksempel ved å styre en drone med en hanske, forklarer han.

Europa, verden og verdensrommet

I høst går også Arveng inn i fulltidsstilling i sitt eget selskap. Veien dit har ikke vært rett fram.

– Vi prøvde å selge dronehansken i 2018. Folk syntes produktet var kult, men de ville ikke betale for det, forklarer Arveng.

På jorden behøver man jo ikke egentlig en hanske for å styre en drone. Behovet skulle vise seg å ligge utenfor jordens atmosfære.

– I 2019 ble vi med på et forskningsprosjekt sammen med NASA Houghton Mars Project for å teste om det var grunnlag for å bruke vår teknologi i romdraktene til astronautene. Det gikk veldig bra, forteller Arveng.

Nå fortsetter arbeidet med å utvikle produktet til noe de kan tjene penger på. Også Ntention har hatt flere finansieringsrunder.

– Vi har fått støtte av venner, familie og private investorer. I tillegg har vi fått offentlige midler og støtte fra samarbeidspartnere, utdyper Arveng.

Planen videre er å bevege seg ut av oppstartsfasen og skalere selskapet.

– Nå skal vi ut i Europa og resten av verden, forteller Arveng.

Grip sjansen som student

For mange kan det virke fjernt å skulle starte en bedrift som student. Det er likevel ikke så komplisert som en skulle tro, i følge Lilleøkdal.

– Det er mye hardt arbeid, men det er jo ikke så mye hokus pokus som man tror. Man må bare søke den rette kunnskapen og de gode rådene.

Gjengen bak Cleaner Green mener man har en unik mulighet til å drive med entreprenørskap som student.

– Du må huske på at du ikke har noe å tape på det. Når du er student er du veldig sikret, du har tid og du får stipend, mener Usenco.

▶ IKKE HOKUS POKUS: Fredrik Lilleøkdal i Ocean Access forteller at det er hardt arbeid å starte bedrift, men ikke nødvendigvis like komplisert som man skulle tro.

▶ AUTONOM SØPPELROBOT: Teamet bak Cleaner Green vil revolusjonere søppelhåndtering med en selvkjørende robot.

FOTO: Privat

er noen kjipe øyeblikk der, forklarer Lilleøkdal.

For Cleaner Green ble pandemien en test av motivasjonen.

– Det er vanskelig å sveise prototype på hjemmekontor. Når vi ikke kunne jobbe på verkstedet lenger, så vi ikke den samme framgangen. Det utfordret motivasjonen, forteller Norli.

Form din egen framtid

Selv om det er utfordrende å skulle starte for seg selv, er alle rungende enige om at det er verdt det.

– Det kuleste er ansvaret man får. Her skal vi styre en skute og faktisk opprette noe som er hundre prosent vårt eget, mener Lilleøkdal.

Arveng peker på muligheten til å forme sin egen framtid som det mest interessante.

– Jeg startet fordi at jeg hadde lyst til å skape noe. Det motiverer meg at jeg får være med på en reise hvor vi gjør noe som verden ikke har sett før, forklarer han.

Gjengen i Cleaner Green synes det kuleste er å sette teori ut i praksis.

– Det er jo dette jeg vil drive med i framtiden. Her får vi være kreativ og bruke det vi har lært, men på et nytt nivå, forteller Usenco.

enn det vi selv har. Det hjelper masse, forteller Norli.

Arveng tror mange ikke har oppdaget mulighetene som finnes.

– Flere vet ikke at det er flust av problemer som vi studenter har potensielle til å løse. Hvis man blir med i en oppstartsbedrift kan man se at det er mulig, forteller Arveng.

Søk anerkjennelse

Lilleøkdal mener mange bare trenger en liten dytt for å tørre å satse på en idé. Han jobbet selv som veileder i Spark NTNU.

– I Spark så jeg at det skulle lite anerkjennelse til før studentene turte å gå for ideen. Effekten av at noen andre hadde troen var stor, forklarer Lilleøkdal.

For Cleaner Green har også anerkjennelse hatt stor betydning for motivasjonen.

– Vi har fått mye energi av folk som har troen på oss. Det har jo vist seg at andre nesten har hatt mer tro på oss

Motivasjon i bølger

Livet som entreprenør er preget av spenning og hastighet, men også hard jobbing og usikkerhet.

– Vi har gått inn i hvert år og ikke visst om vi kommer til å ha et selskap neste år. Det kan være slitsomt, forteller Arveng.

Tre år etter oppstart opplevde han at begeret rant over.

– Du jobber stort sett 14-timersdager når du kombinerer skole og selskap. Jeg merket ikke selv hvor mye det tærte på før jeg gikk i kjelleren. Så til tider er det en tung reise, utdyper Arveng.

Også Ocean Access har vært gjennom tøffe tak.

– Man må tåle et slag i trynet. Vi har opplevd å ikke få midler som vi har lagt opp hele strategien vår rundt. Det

Menneskene er avgjørende

Alle studentgründerene mener at menneskene man treffer på veien er noe av det beste med opplevelsen.

– Folk er mye mer hyggelig og hjelpsom enn man skulle tro. De setter av tid og er nysgjerrige, spesielt hvis du er student, hevder Lilleøkdal.

Arveng tror ikke Ntention hadde vært mulig uten menneskene de har møtt på veien.

– Menneskene du møter er det viktigste man sitter igjen med etter en oppstartsprosess, mener Arveng.

Han understreker verdien av et godt team, og sier han føler seg heldig med gjengen han selv har hatt rundt seg på veien.

– Menneskene har gjort det mulig, avslutter Arveng. **UD**

De uten tak over hodet

Ikke alle kommer til Trondheim til en fast bolig. Likevel har de et tilbud om et sted å bo.

TEKST: Bendik Brodshaug | FOTO: Jonatan Norbye

Når Trondheim hvert år tar i mot flere tusen studenter, trenger de fleste et sted å bo. Derfor har Studytrondheim, et samarbeidsprosjekt mellom studentene, utdanningsinstitusjonene, studentsamskipnaden (Sit), kommunen, fylkeskommunen og næringslivet, kommet med initiativet Tak over hodet.

Varierende hybeltilbud

I teorien er det lett å finne seg en hybel, men det er ikke like lett når alt står på norsk og utleiende ikke svarer på e-post, forteller den tyske erasmusstudenten Erik Schüller.

– Det var også mange som lette etter noen som kunne bo lenger enn ett år, fortsetter Schüller.

Det er mange steder å bo i Trondheim, for 40 000 studenter får plass her, men å finne et sted blir enklere når man har et nettverk, mener den sveitsiske biologistudenten Julie Demmer.

– Det hadde ikke jeg, så jeg måtte leite før jeg fikk et sted. Men det er dyrt å bo i Trondheim, sier Demmer.

Et tak over hodet

Både Schüller og Demmer har bodd på Trondheim vandrerhjem, som er en del av Tak over hodet-ordningen til Studytrondheim. Trondheim vandrerhjem ble først med i denne ordninga i sommer, forklarer prosjektleder og driftsansvarlig Malene Kleive ved Trondheim vandrerhjem.

– Sit kjøpte stedet i juni, og bestemte seg samtidig for å bruke vandrerhjemmet til Tak over hodet. Idéen bak er at mange studenter sliter med å finne et sted å bo. Da kan de bo her mens de venter på at kontrakten

begynner, eller mens de leiter etter en bolig, fortsetter Kleive.

Det er mulighet for å booke seg rom hos Trondheim vandrerhjem, men også på Scandic Lerkendal, som også er en del av prosjektet. Selv om både vandrerhjemmet og hotellet er med i Tak over hodet, er det forskjell på hva man får.

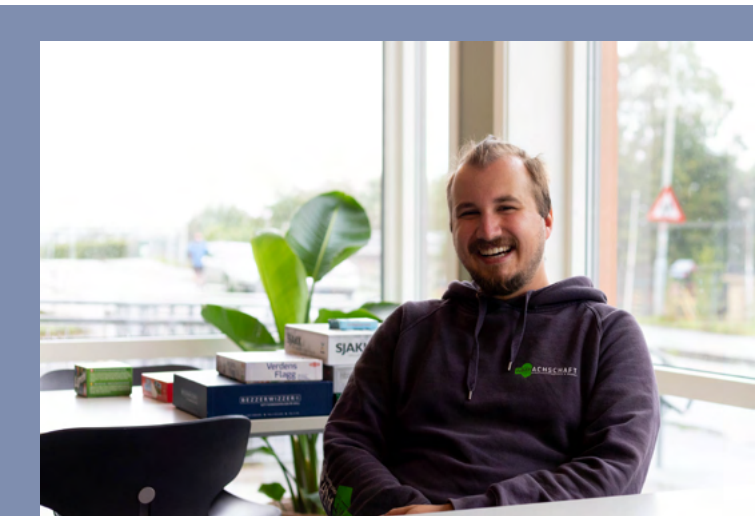
SIKKERHETSNETT: Malene Kleive forteller at Tak over hodet er for dem som er på utkikk etter hybel, eller venter på at leia starter.

FOTO: Privat

LITE HJELP: – Det har vært lite hjelp rundt boligjakt, mener Julie Demmer.

PÅ HYBELJAKT: Erik Schüller har søkt etter hybler mens han har bodd på Trondheim vandrerhjem.

Kleive beskriver det som to ulike produkt. Scandic har bedre standard, og inkluderer frokost, men du har ikke noe kjøkken. Det er også litt dyrere. På Trondheim vandrerhjem er det litt enklere standard, og frokost er ikke inkludert, men du har et sted å oppbevare og lage mat, forteller Kleive.

Usikker informasjonsflyt

Selv om man kan finne et sted å bo midlertidig gjennom initiativet, bistår de ikke offisielt med noe mer.

– Vi er et hostel, så hvis gjestene har spørsmål, prøver vi å gjøre det enkelt for dem. Vi kan forklare hvor man kan leite etter en hybel, hvordan kollektivsystemet fungerer og så videre, men gjestene må spørre selv, sier Kleive.

Schüller forteller at koronaen har gjort at det er noe vanskeligere å få og finne informasjonen man trenger. Dessuten kom informasjonen seint.

– Jeg fikk en e-post i juni eller juli fra NTNU med informasjon om studentboliger, deriblant om hybel.no

og finn.no. Det var litt seint, men så søkte jeg også seint, smiler han.

Likevel mener Schüller at det var lite informasjon ellers fra NTNU angående husjakt for utvekslingsstudenter. Demmer er av samme oppfatning.

– Informasjonen er tilgjengelig, men du må leite etter det. Det har egentlig vært veldig lite hjelp å få, mener hun.

Best brukt ubrukt

Selv om det er en del studenter som leter etter hybel og venter på kontrakt, har Tak over hodet blitt brukt mer før. Kleive forklarer at de har hatt rundt 35 gjester gjennom Tak over hodet på Trondheim vandrerhjem med over 300 gjestedøgn til sammen, og kunne ha forventet flere om det ikke hadde vært korona. Likevel er det færre enn tidligere år, forklarer Kleive.

– Det har blitt bygd mange nye studentboliger i Trondheim, så boligmangel var et større problem før. Det beste er om Tak over hodet ikke blir brukt i det hele tatt, mener hun.

Tak over hodet er heller ikke noe vandrerhjemmet nødvendigvis tjener på. Kleive forklarer at det er forskjell på pris i høysesong og lavsesong, og at romfordelinga er annerledes under korona.

– Mange rom har fire senger, men bare én kan sove der. I høysesongen, som er august måned, er prisen vanligvis på 850 kroner, men studenter gjennom tak over hodet betaler under halvparten, avslutter hun.

Schüller mener at det er en grei pris, selv om det er dyrere enn i Tyskland. Demmer har samme formening, da prisene ikke er ulike de man hadde forventet i Sveits. Likevel tror Schüller at kostnadene er lettere å leve med på vandrerhjemmet enn på Scandic.

– Da jeg gikk inn på Tak over hodet for første gang, så jeg prisen for Scandic. Det er 690 for éi natt, og jeg tror jeg gispet høyt, sier han, mens han ler. **UD**

Klimatips mot en kokende klode

Som student er det lett å føle seg maktesløs og apatisk når det kommer til klimakamp. Her kommer fem enkle hverdagstips.

TEKST: Britta Benz | ILLUSTRASJON: Victoria Stenshagen

Reduser antall flyreiser

Dette gjelder både korte og lengre turer. Et råd er å heller ta færre turer, men bli lenger. Tog er et ypperlig alternativ, selv på strekningene der de går på diesel og ikke strøm. Er du i tillegg ute i god tid, og reiser utenom de verste rushtidene, kan du også spare penger på det. Bestiller du en reise fra Trondheim til Oslo to måneder i forveien, koster gjerne billetten mindre enn 300 kroner.

Reduser kjøttforbruket og unngå å kaste mat

Det er ikke nødvendig å kutte ut alt kjøtt fullstendig, alle monner drar. Ifølge Helsedirektoratet spiser

nordmenn for mye bearbeidet og rødt kjøtt. De anbefaler å begrense inntaket til to til tre middager i uken, og litt kjøttpålegg. Bra for lommeboken er det også. Det er fort gjort å glemme hva man har i kjøleskapet, og ende opp med å kaste mat. Planlegg derfor måltider litt fram i tid, bruk handlelister, vær kreativ med rester, og bruk fryseren for alt den er verdt. Apper som Too Good To Go og kort-holdbarhets-kategorien i foodora market er også gode å ha.

Reduser strømforbruket

Mange studentboliger er dessverre dårlig isolert og dårlige til å holde på varmen på vinterstid, men prøv å redusere bruken av oppvarming og slå av lys i rom du ikke oppholder deg i. Oppvarming er typisk en av de største postene på strømregningen om vinteren, så her er det også en del penger å spare.

Kildesorter

I Trondheim leveres restavfallet i all hovedsak til forbrenning hos Statkraft varme. Fjernvarmen fra anlegget brukes blant annet til oppvarming av NTNU sine bygg, men fører også til klimagassutslipp. Mesteparten av plast- og pappavfallet gjenvinnes derimot, og sekundærprodukter har betydelige lavere utslipp knyttet til seg enn nye.

Riktig sortering av avfall er også viktig for sikkerheten til de ansatte ved gjenvinningsstasjonene, da spesielt feilsorterte batterier i restavfallet utgjør en brannfare. For ordens skyld skal disse sorteres som farlig avfall, og noen steder kan de også leveres til butikker som selger dem. Er du i tvil om hva som skal kastes hvor, finner du mer informasjon på Trondheim kommunes nettsider.

Reparer framfor å kjøpe, og kjøp brukt framfor nytt

Det finnes nok av møbler og klær som selges for en billig penge på finn eller tise. En rekke bruktbutikker i Trondheim er også behjelpelige på kles- og møbeljakt. I tillegg kan systuer og lignende være behjelpelige til å tilpasse klær.

Kilder: Naturvernforbundet, Trondheim kommune, Miljødirektoratet, Regjeringen og Sintef.

OG GULLBALL OG RØDT KORT

Før Norges meget viktige landskamp mot Nederland uttrykte landslagstrener Ståle Solbakken at de norske spillerne var for snille, og ikke kyniske nok. Denne mentaliteten gjelder ikke bare de norske spillerne, men også de norske supporterne.

For av de 7000 heldige personene som fikk innta Ullevål onsdags kveld, valgte noen av de oppmøtte å applaudere Nederlands store stjerner Van Dijk og Wijnaldum. Liverpool-supportere er i det norske samfunnet en ren pest og plage, og lar sjelden muligheten gå dem forbi til å hause opp det enorme arbeidet som blir gjort i den røde delen av Merseyside. Å ikke kunne legge vekk sine anglofile fetisjer, bare sekunder etter «Ja, vi elsker» har runget ut over Norges nasjonalarena, er ingenting annet enn en skam for norsk fotball. Samtlige supportere kan kastes ut portene, og ta med seg et rødt kort på veien.

Etter et meget imponerende sommer-OL fra de norske utøverne var forventningene før de paralympiske lekene skrudd opp et par hakk, sett med norske briller. Den største gullfavoritten, Birgit Skarstein, la inn en overlegen prestasjon i sin klasse, og sikret seg sitt første gull noensinne.

Men det er en annen norsk utøver som har stjålet showet, både på og utenfor arenanen:

For Salum Kashafali tok ikke bare gull under lekene, men satte også ny verdensrekord på 100 meter i klassen for svaksynte. Etter prestasjonen sendte Kashafali en stor hilsen til sin største fan Mollie (5), som selv er blind. Ordene «Mollie, jeg digger deg. Vi klarte det!» fortjener ikke bare heder og ære, men også denne utgavens gullball.

TEKST: Sportsredaksjonen

Bli med til Leangen og bryt kjønnsnormer

– Poledancing er jo ikke noe for menn, det kan vel ikke jeg drive med?

TEKST: Roar Høiby Brakstad | FOTO: Åsmund Hunderi Stemland

Presis står jeg i resepsjonen til Trondheim Pole Studio på Leangen, hvor jeg blir møtt av daglig leder Nina Svartøien. Vi slår av en prat mens vi venter på dagens fotograf. Som en god student har han sendt melding om at han forsov seg til avtalen klokken 13, men at han er rett rundt hjørnet.

De siste årene har ryktet til pole-dancing som treningsform hatt en sterk vekst. Denne eksotiske treningsformen, som har blitt overbrukt i enhver film eller TV-serie som trenger noen billige erotiske poeng, har i nyere tid mistet sitt tidligere stigma, og blitt en trendy måte å holde seg aktiv på. Svartøien har det samme inntrykket av at veksten har vært enorm de siste årene.

– Det er en veldig tydelig endring som foregår. Det virker som flere får øynene opp for alternativet, i hvert fall blant kvinner.

For hos oss menn har ikke pole-dancing tatt like hardt av. Av de cirka 130 medlemene ved studioet er det bare fem til seks som er menn, uten at dette virker sjokkerende. Det er ikke urimelig å anta at terskelen er høyere for å delta, og at ulike stigmaer og tanker om kjønnsnormer henger tungt over oss. Jeg, som ellers er åpen for det meste, merker selv at jeg tar meg i å tenke at dette er jo ikke noe jeg kan drive med. Jeg kjenner jo tross alt ingen andre menn som holder på med dette. Det må jo være en grunn til det?

Stanga er til for å mestres

Svartøien begynte selv på poledancing for snart ti år siden. Hun beskriver seg selv som en person som ikke var særlig glad i trening eller idrett, men at hun ble ivrig etter å prøve poledancing etter å ha sett videoer av det. For henne var

MESTRING: Svartøien forteller at mestringsfølelsen er viktig for motivasjonen i poledance.

mestringsfølelsen årsaken til at hun ble avhengig fra første stund.

– Det er veldig høy grad av mestringsfølelse. I tillegg så blir man veldig sterk, men det føles mer som man bare leker seg i noen timer istedenfor en treningsøkt.

Svartøien forteller at det ikke er uvanlig at medlemmene på Trondheim Pole Studio ikke har drevet noe spesielt med idrett eller trening før de tester poledancing. Hun trekker fram at treningsfokus på å mestre øvelser, framfor resultater, gir en positiv opplevelse og styrker motivasjon til å drive med poledancing.

– Det er et helt annet treningsfokus enn idrett og treningssenter. Det er ikke tall, vekt og repetisjoner, men heller at fokuset skal ligge på å greie neste triks, lære nye øvelser og å mestre disse. Det virker som en positiv opplevelse for mange som går her.

Hendene på stanga

Salen vi går inn i har godt med rom under taket, og er utstyrt med det som må være tre meter lange «poles». Innen poledancing er ikke belastningsskader uvanlig, og det er derfor viktig med god oppvarming før man kaster seg rundt stanga.

– Vi starter med å bøye oss fremover, instruerer Svartøien

Allerede her begynner min seige fotballkropp å slite. Bøying går videre i retning opp, ned, opp, og til slutt ned. Å se Svartøien rekke ned til bakken med hele håndflaten sin i det hun bøyer seg føles som et lite hån mot den smerten jeg føler når jeg strekker meg for å nå ankelen med fingertuppene.

– Det er lov å bøye knærne, forsikrer Svartøien meg.

Smånerøst ler jeg tilbake. For man kan faktisk ikke gjøre noe annet enn

å le bort sin egen elendighet, allerede under oppvarmingen.

Oppvarming går sin gang, og stanga står endelig for tur. Selveste «polen» i poledancing. Vi kjører rett på med å svinge oss rundt stanga i en «front hook». Svartøien putter kneet sitt rundt stanga og posisjonerer hendene sine, før hun svinger seg rundt.

En, to, tre ganger, før hun grasiøst lander mykt på gulvet.

Optimistisk hermer jeg etter de samme stegene og kaster meg rundt. Farten tar meg med en halv runde rundt stanga, før jeg egentlig bare henger der, uten at det skjer så mye. Dette etterfølges av en sakte, stillestående ferd mot gulvet.

– Kjempeflott, oppmuntrer Svartøien, uten at jeg skal være for enig med det.

Forsøk nummer to og tre bærer preg av progresjon. Svartøien sier at dette er litt for enkelt, og kaster oss ut i en ny øvelse. Igjen skal man rundt stanga, men denne gangen skal man ta sats og koordinere begge beina rundt stanga, slik at man ender opp i en slags brannmannstilling når man skal ned stanga. Uansett hvor lite grasiøse forsøkene blir, er Svartøien like oppmuntrende. Samtidig pusher hun oss til å fokusere på flere ting om

FRYKTLØS: Mestringsfølelsen kommer raskt når man først kaster seg rundt.

gangen. Det føles litt kaotisk i hodet, men bevegelsene gir mening når man slutter å tenke.

Den som er med på leken må tåle steken

Erfaringsoverføringen mellom øvelser føles flytende. Ingen av øvelsene er like, men krever forskjellige muskler, kraft og presisjon. Likevel føler man at forholdet med stanga blir bedre for hver runde, og selvtilliten stiger. Selv om vanskelighetsgraden øker, blir øvelsene

mer komfortable. Det er hvertfall sant helt frem til vi ikke lenger skal rotere rundt stanga.

– Nå skal vi ta en liten polepause, sier Svartøien med et lurt smil.

Hun stiller seg foran stanga og plasserer hendene høyt, før hun kaster seg mot stanga. Beina går rundt mens de låses om hverandre som en kringle, før hun slipper tak med hendene, og ja, sitter på stanga. Jeg prøver selv, hopper klumsete mot stanga, før jeg slenger beina rundt. I et desperat forsøk på å holde meg på stanga presser jeg sammen lårene mine, uten hensyn til andre kroppsdeler som befinner seg mellom stanga og resten av meg.

En dårlig avgjørelse.

Forsøk nummer to blir mer kalkulert, og jeg ender opp i en sittende posisjon. Jeg er usikker på om det er beina eller legghårene mine, som har tvinnet seg rundt stanga, som holder meg oppe. Smerten indikerer en god kombinasjon, akkurat som det skal være i følge Svartøien.

– Noe man alltid glemmer er faktisk hvor vondt det er. Man har det som oftest så gøy på timer at man glemmer helt i ettertid at det er en del smerte involvert, selv om man blir herdet av dette over tid, forteller Svartøien.

Som bevisbyrde er det lett å merke seg blåmerkene stanga har gitt

STÅLKONTROLL: Svartøien har god kontroll rundt stanga etter ti år hos Trondheim Pole Studio.

Svartøien, eller «polekisses», som de bli referert til i poledancing-miljøet.

Ildprøven

For å avslutte økten velger Svartøien å sette meg og fotografen på en siste prøve, med et litt mer avansert triks for å teste nivået.

– Just for funs, presiserer hun.

Akkurat som gjennom hele økten får hun øvelsen til å se enkel ut. Sett hendene på stanga, litt over hodehøyde, før du kaster knærne dine opp over hodet, og henger med hodet rett ned mot gulvet. Herfra beskriver Svartøien at man må prøve å ha utstrakte bein, slik at det ser fint ut, men i mitt hodet tenker jeg kun på hva som skjer om man mister grepet fra den posisjonen.

– Skjer det mye skader i poledancing, spør jeg litt forsiktig.

– Vi har faktisk aldri hatt en alvorlig skade på de ti årene vi har holdt på her, forsikrer Svartøien meg.

De to første forsøkene er svake, meget svake. Man merker at frykten fester seg akkurat i øyeblikket man skal sparke fra gulvet, og knærne kommer ikke stort høyere enn rett over navlen. Gjennom hele timen har man jo mestret, i en eller annen grad, alle øvelsene man har fått kastet på seg, så hvorfor ikke denne?

Jeg tar sats, kaster meg opp, og blir hengende opp ned. Det føles overaskendes enkelt, selv om instruksene om å få det til å se fint ut er glemt for lengst. Jeg henger der, og det er det viktigste.

De påfølgende forsøkene blir bedre og bedre, og til slutt er beina så utstrakt som mine seige fotballmuskler lar dem være. Der hvor Svartøiens utførelse av øvelsen minner mer om en elegant svane, hører jeg fortsatt til på den «den stygge andungen»-delen av skalaen. Men jeg greier øvelsen, og det er en deilig følelse man sitter igjen med.

De samme mestringsfølelsene som Svartøien har beskrevet hos seg selv og andre medlemmer er lette å forstå når timen tar slutt. Man kjenner at musklene har jobbet, men hele økten har vært som en lang lek som egentlig kunne holdt på mye lengre. I ettertid resonnerer jeg med meg selv at jeg ikke har hatt det så gøy med fysisk aktivitet på en god stund.

Kanskje det ikke er noen god grunn til at ikke flere menn holder på med poledancing. **UD**

DESINFEKSJON: Studioet har gode rutiner på å holde studioet fritt for bakterier.

Nye briller og kontaktlinser.
Vi har studentrabatt!

interoptik
Sjøhaug & Sande

Ths. Angells gt. 22, Trondheim. Tlf. 73 99 04 00

Hvor mye bør egentlig masteren koste deg?

Å skrive masteroppgave kan være vanskelig og krevende. Det å gi seg selv litt ekstra tid kan av og til være en god idé.

TEKST: Martine Louise Skulstad | FOTO: Jonas Aagaard | ILLUSTRASJON: Jesper Hustad

Det kan være mange grunner til at en masterstudent velger å utsette innlevering av masteroppgaven sin. Store verv, mangel på motivasjon og problem med datainnsamling kan være noen av årsakene. Noen ganger tar viktigere ting opp tiden, mens andre ganger står man fast i en livssituasjon hvor man må prioritere annerledes. Eller så er det bare ingenting i en som ønsker å gjennomføre. Det kan oppleves som et nederlag å innrømme for seg selv at man må utsette, på tross av at det kan være til det beste for en selv.

Velger å sette psykisk helse først

Jeg tar en kopp te med den livlige masterstudenten Tamra Coward i studioleiligheten hennes. Hun tar en master i rådgivningsvitenskap på Dragvoll, og skulle egentlig levert oppgaven sin i vår. Men ting gikk ikke helt etter planen, og hun har nå utsatt innleveringen et semester.

Tamra forteller at hun følte det var utfordrende å være ny student i byen da pandemien brøt løs, og at det å ikke ha familie eller nære venner rundt seg gjorde at skriveprosessen ble krevende. Tidligere har hun studert sosiologi ved Nord universitet, og hun kom til Trondheim høsten 2019 for å starte på mastergraden.

– Det tar på å skrive i en pandemi. Alt blir så ork. Da jeg startet på oppgaven var jeg innstilt på å bli ferdig innen fristen, men jeg var også åpen for at utsettelse kunne skje, forteller hun.

PRIORITERINGER: Tamra Coward synes det å sette seg selv først er viktigere enn en innleveringsfrist.

Men Tamra ser ikke på utsettelsen som et nederlag. Selv om det har vært en krevende prosess, har den også vært lærerik. Nå fokuserer hun heller på at hun selv skal ha det bra, og mener det er det viktigste. Engasjementet for studenters psykiske helse har hun også lagt vekt på i masteroppgaven.

– Jeg tenker mye på hvordan vi til daglig snakker om ting, som det å fullføre en master, eller rundt det med prestasjon. Man bør fokusere på hvordan det går med personen fremfor arbeidet. Det er lett å føle seg alene i det å ikke ha det så bra, og da hjelper det å ha en åpenhet om det, sier hun varmt.

Hun mener at det å ha åpen kommunikasjon om hverdagen og dens utfordringer kan gjøre noe med tankegangen rundt prestasjon og opplevelsen av at man ikke er god nok om man ikke klarer alt. Jeg blir imponert av hvor rolig hun er, og føler selv på en trygghet når hun snakker om opplevelsen. →

VERDT DET: Monja Lien Jakobsen føler at ledervervet har gitt viktige erfaringer og god motivasjon.

Verv eller master?

På andre siden av byen møter jeg Monja Lien Jakobsen, leder av NTNUI og masterstudent på grunnskolelærerutdanningen. Hun skulle egentlig levert masteroppgaven sin i år, men med et stort verv og dalende motivasjon ble innleveringen utsatt med et år. Hun tror ikke det er mange studenter som syns det å skrive master er det gøyeste, men heller at det er noe som bare må gjøres.

– Det er forskjell på det å ikke synes det er kjekt, og det å våkne hver morgen og kjenne at ingen del av kroppen din vil skrive et eneste ord. Jeg måtte lære meg å skille mellom de to, sier Monja.

For Monja var det høy terskel for å utsette, og det tok lang tid før hun klarte å innrømme for seg selv at det var det beste for henne. Det var mye som gjorde at

motivasjonen for å skrive dalte. Pandemien satte en stopper for datainnsamlingen, og da hun i mars 2021 tok på seg et krevende verv som leder i NTNUI, slukte det mesteparten av tiden, dedikasjonen og kapasiteten hennes.

– Det kom veldig plutselig på, og det var egentlig en lettelse å bli valgt. Det var et så stort verv at jeg kunne si at det ble for krevende å skrive master i tillegg. Men er jeg helt ærlig med meg selv, så hadde jeg nok utsatt uansett, verv eller ikke, utdyper hun.

For høsten planlegger hun å skape en balanse mellom verv og studie, og hun vil jobbe med dem begge hvor hun har det best: i NTNUI-klubbhuset. Hun leker også med ideen om å stille til gjenvalg til våren, og håper da på et år hvor hun får mulighet til å se idrettsgleden i Trondheims gater, noe som har vært vanskelig under koronapandemien.

– Jeg har vel innsett at ledererfaringen kanskje er bedre og viktigere for meg enn å levere masteren på normert tid, sier hun og smiler.

Føler seg ikke dårligere enn andre

Det virker som om de fleste jeg har snakket med synes at det å sette studiet på vent for å ta vare på seg selv og holde livet i balanse er viktig. Samtidig oppleves det som at flere føler på terskelen for å utsette, og at det kan gi en følelse av skam. Tamra og Monja deler denne opplevelsen med meg.

– Jeg har snakket med andre studenter om det at utsettelse er litt tabubelagt, og at

mange ikke ønsker å snakke om det fordi det føles som et nederlag, forklarer Tamra.

Hun mener at det å utsette ikke er med på å definere hvem du er som person, og at det kun er en selv som forstår hva en står i. Det er ikke noe nederlag i å ta tid til seg selv og gjøre det som føles best. Tamra er imponert av dem som fullførte innen fristen, men uttrykker at hun ikke føler seg dårligere for at hun selv ikke var en av dem.

Jeg spør Monja om det samme, og hun forteller meg at hun også har en forståelse av at det er et tema man ikke vil trække for mye på. Hun var selv en som kjente på dette.

– Jeg følte det som et nederlag, og tror det kan bli sett ned på. Jeg tror mange prøver å snakke veldig varmt om det, men det kan uansett fortsatt føles som et nederlag for den som faktisk utsetter. Samtidig tror jeg at det ikke er så mange andre enn deg selv som egentlig bryr seg, sier hun.

Hun forteller om venner som var støttende til at hun burde sette oppgaven litt til siden og fokusere på det hun faktisk ville og klarte å gjøre. Hun fikk det selv bedre etter hun fulgte rådet.

Veilederens rolle

Er det en ting jeg har skjont at er viktig for en student som skal skrive master, så er det et godt støtteapparat. Det å ha en god veileder som har sett dem og vært imøtekommende har vært svært betydningsfullt for Tamra og Monja, og deres motivasjon til å fortsette.

– Veilederen min var veldig forståelsesfull, og brukte mye tid på å forsikre meg om at det ikke er et nederlag å utsette og å ikke klandre meg selv. Hun stilte seg veldig villig til å hjelpe meg videre, som har vært veldig fint, sier Monja varmt.

Tamra føler også hun har hatt en veileder som så henne og prosessen hun var i, og som ikke var opptatt av å påføre henne press. Dette senket terskelen for å utsette.

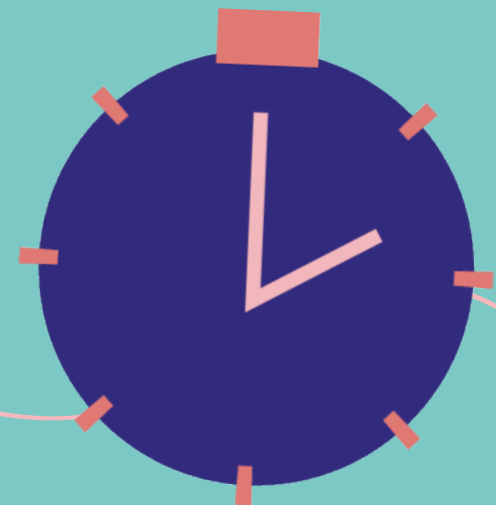
– Veilederen sa veldig tidlig at andre også hadde utsatt å levere. Det ga meg følelsen av at det ikke var så stort. Vi snakket mye om det å ikke være klar for å bli ferdig, og at det er bedre å utsette og ta seg litt bedre tid. Man kjenner jo selv på om det går greit eller ikke, sier hun.

Ønsker å legge til rette

Noen studenter poserer foran hovedbygget på NTNU, og like bortenfor står jeg og beundrer fasaden. Jeg trer inn i bygget, og finner min vei til rektors kontor, hvor jeg blir tatt imot av en blid Marit Reitan, prorektor for utdanning ved NTNU. Jeg ønsker å vite hva hun tenker om NTNU sitt ansvar i masterstudenters utsettelse, og hvordan de imøtekommer det.

– Gjennom pandemien har det vært fokus på at det skal være mulig for studenter, så langt som mulig, å bli ferdig på normert tid, uttrykker hun.

Hun forteller at NTNU har vært opptatt av å fremme det psykososiale miljøet og ivareta studentene. De er bevisst på at studentene kan føle seg ensomme, og at mange mister studentfellesskapet, noe →

som kan være avgjørende for å klare å gjennomføre studiet. Hun uttrykker at NTNU har vært heldig sammenlignet med andre universiteter og høyskoler under pandemien, ettersom de har lagt vekt på å holde nødvendige lokaler åpne. Det hagler inn tydelige tilbakemeldinger fra studentene som ønsket å møtes fysisk og være til stede på campus, og Reitan mener NTNU er bevisste på hvor viktig det er.

– NTNU uttrykker et ønske om å ha fokus på utfordringene som kan dukke opp, og legge til rette når det skjer. Og selv om noen får forsinkelser, kan det oppleves som den beste løsningen, sier hun videre.

Hun viser til tall som tilsier at det er ti prosent færre som har gjennomført en master etter to år av dem som startet i 2018, sammenlignet med dem året før. Det ligger en spenning i luften for tallene fra i år.

NTNU vil helst unngå utsettelse

–Vi har sterkt oppfordret våre veiledere til å hjelpe studentene med å tenke på nye måter og lage alternative opplegg for å ikke få forsinkelser. Vi håper og tror det bidrar og hjelper studentene med studieprogresjonen, fortsetter hun.

Samtalen går videre til mulige årsaker til at studenter utsetter. Her settes det spesielt fokus på pandemi, studentaktivitet og hva som opptar studentenes fritid.

–For mange vil det være gode muligheter for å være en del av studentfrivilligheten samtidig med studiene, og fortsatt følge progresjonen. Men vi ser at det er noen

HAR FORSTÅELSE: Marit Reitan vil hjelpe studentene til å følge vanlig studieprogresjon, men vet studentlivet er viktig.

som har ekstra store verv som gjør det vanskelig, og at man da må utsette studiene, sier hun.

Hun er derimot tydelig på at det ikke er en dårlig erfaring å ha med seg.

– Om folk utsetter studiene et semester fordi de har et svært arbeidskrevende verv, så tror jeg det kan være en fin erfaring å ha, og bra å være aktiv i studentkulturen sier hun, og det former seg et lett smil om munnen hennes.

Veien er ikke alltid rett fram

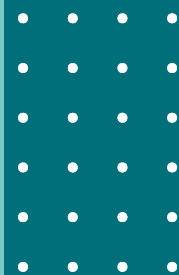
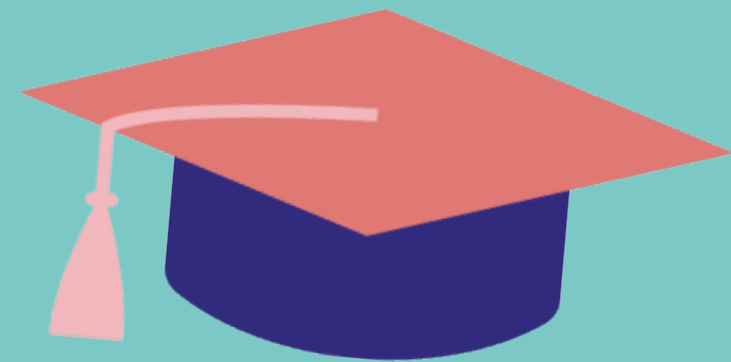
Det å være student er en fulltidsjobb og en livsstil som krever sitt, både på det sosiale og det faglige. Det tror jeg de fleste

studenter kan skrive under på. Tamra og Monja legger begge tydelig vekt på hvor viktig det er med samhold, studentlivet og tilhørighet for å klare å gjennomføre.

Monja forteller varmt om menneskene hun har møtt, og hvor viktige de er for hennes studiehverdag. De er en del av det som motiverer henne til å fortsette med studiet, og til å skrive ferdig masteroppgaven. Hun er trygg på at hun skal bli ferdig, og er mer motivert nå enn noen gang til å fullføre. Hun ser heller ikke noe problem med å være en del av studentlivet litt lenger.

– Studiehverdagen hadde aldri vært den samme om jeg ikke hadde hatt de opplevelsene og menneskene som jeg har fått gjennom vervet. Om jeg hadde vært helt alene i det, så hadde det nok heller ikke vært den beste forutsetningen for å fullføre, sier Monja.

Både Tamra og Monja forteller om venner som har hyllet utsettelsen, og sagt at det er bra, sterkt og modig av dem å gjøre. Og det er jo det. Å skrive en masteroppgave er en stor prøvelse og en krevende affære, og veien dit er aldri helt rett eller enkel. Det er likevel fullt mulig å få det til, på den tiden man trenger. Man trenger kanskje bare noen pustepauser på veien, og det er ingenting galt med det. **UD**

Når **kvalitet** og
synlighet teller!

trykkpartner

Tungasletta 7 - 7047 Trondheim

Velkommen til Trondheims nyeste kafé for studenter

Drivhuset

Hvor: Olav Tryggvasons gate 48
Åpningstider: tirsdag til søndag
kl. 15 til 21

FOTO: Ariadne Aabakken

Over sommeren har en gjeng studenter utviklet, malt og møblert med koronamidler fra regjeringen. Nå åpner byens nyeste kafé, møtested og arbeidsplass: Drivhuset.

TEKST: Martine Andersen Hennig | FOTO: Jonas Aagaard

Mellom gardintrapper og verktøyskrin ønskes jeg og min fotograf velkommen inn i lokalet i Olav Tryggvasons gate. En eim av maling slår mot oss. Jeg henger opp jakken på en knagg som hopper ut av vegg. Ikke alt er ferdigstilt helt ennå.

Vi slår oss ned i den hjemlige stuen med fire vennlige, engasjerte og pratsomme studenter. Rundt oss er det dekket med planter og stuemøbler i velur. Jeg sitter og lur på om jeg kan finne en fin avlegger å ta med hjem. Eller et møbel.

Koronamidler for at studentene skal møtes

Over sommeren har 50 studenter i Trondheim, Ålesund og Gjøvik blitt ansatt i prosjektet Sit Labs. Det er et prosjekt som er finansiert gjennom kunnskapsdepartementets mål om å styrke studentene i koronapandemien. I åtte uker har musikkvitenskapsstudenten og konsept- og prosjektleder Gael Peebles Christensen fått utvikle idéen sin, som skulle bli Drivhuset.

– Først var motivasjonen å få jobben i Sit Labs. Deretter satte vi oss ned med masse flinke folk og utviklet konseptet. Min jobb har vært å utvikle konseptet fra starten av, og å få alt det praktiske på plass, sier Gael.

Drivhusets ansatt- og økonomiansvarlige er barnevernsstudenten Gina Aarheim. Hun forteller hun ble engasjert av Sit Labs sin visjon.

– Da de lyste ut stillingene på Sit Labs, var formålet å styrke studenthverdagen og skape meningsfulle studentliv, sier Gina.

Sit Labs har flere undergrupper, der Drivhuset og Innom er to av konseptene. Flere av gruppene er prosjekter som vil bli vist fram på arrangementer til høsten. De handler i stor grad om hvordan studenten kan få en mer meningsfull hverdag.

– Konseptet vårt er laget for å øke trivselen, etter at pandemien brakte isolasjon og opphør av sosiale rammer for studentene, sier Gael.

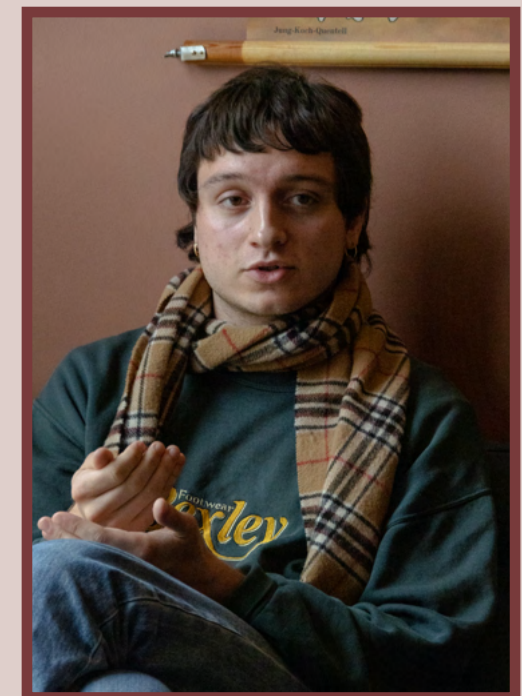
Prosjektlederen Gunn Ingeborg Stø i Sit Labs kaller studentene sosiale entreprenører, og forteller at hun blir inspirert av studentenes innovasjonskraft i hverdagen sin.

– Sit Labs er en helt fantastisk arbeidsplass. Det er en plattform der studenter får bruke sine unike ressurser til å jobbe som sosiale entreprenører, sier Gunn.

Der studenten kan blomstre

Lokalet består av to hovedrom, et kjøkken, et bad og et samtalerom og kontor. Lokalet skal være åpent seks dager i uka fra tre til ni på ettermiddagen.

– Vi vil ha alt fra konserter, standup, salg av egenproduserte smykker til utstilling av studentenes egen kunst og mye mer. Det kan bli en startscene for studenter, sier Gina.

STUDENTENTREPRENØR: Gael Peebles Christensen har tidligere vært frivillig på Samfundet. Nå er han prosjektleder.

Plasseringen i byen gjør det uavhengig av en spesifikk campus og av Sit, slik at enhver student kan føle tilhørighet her. Hvem som helst kan disponere lokalet gratis, dersom du har en idé.

– Drømmen er å åpne enda flere drivhus rundt om i byen med ulike profil, sier Gael.

Lokalet Drivhuset er et todelt konsept, fordelt på Drivhusets egne arrangementer og konseptet Innom. Tre dager i uka har Drivhuset sine arrangementer. Etter åpning 8. september, går de inn i en tre ukers prøveperiode.

– Kontrakten for lokalet varer i ett år. Alt avhenger av hvordan prøveperioden går, om vi får drifte videre eller ikke. Sit Labs har gitt oss ganske frie tøyler og står for det økonomiske, sier Gina. →

SNART PSYKOLOG: Innom vil forhåpentligvis fortsette etter at Guro Igestad fullfører studiet neste sommer.

Målet er at Drivhuset kan gro fast i Trondheims studenthverdag, der studentene selv bestemmer over driften med lønnet arbeid.

– Alle har unike ressurser å bidra med, og det gir mulighet for at alle prosjekt kan blomstre og vokse i den retningen studentene definerer. Dette er Drivhuset og Innom gode eksempler på, sier Gunn.

Stueprat og sunn mat på gjenbrukte fat

Den hjemlige stuen vi sitter i står i kontrast til Storsalens folkefylte debatter, konserter og foredrag. Arrangementene på Samfundet blir sjelden holdt av studentene selv på scenen, men hovedsakelig av kjente artister. Drivhuset har plass til et publikum på omtrent 20 personer, men mer uten restriksjoner i bildet.

– Du ser ikke folk selge smykkene sine i Storsalen på Samfundet, akkurat. Der kan det lett bli ekko, sier Gael.

I samarbeid med Sit Catering og Tine skal det bli mulig å få mat som både er billig og sunn. Visjonen er å ha egen matservering og kafédrift i fremtiden. Fra mat til møbel tenker de bærekraft. Flere av møblene i lokalet er fra Restore

på Moholt, der studenter kan hente og levere møbler gratis.

– Hvis man liker et av møblene fra Restore på lokalet, så kan man spørre om å ta det med hjem, sier Gina.

På den oransje veggen lyser en grønn malingsfleck. Dessverre fikk jeg aldri spurt hva som skjedde her. Det er en frisk sjarm over lokalet, som om veggene venter på lydbølger fra konserter, myldrende samtaler og intime dialoger. Konseptet er tidløst, som et Gunn gjerne skulle hatt i sin studietid.

– Jeg som student hadde elsket Drivhuset. Jeg elsker steder der mennesker kan komme og vise fram hva de brenner for. I tillegg liker jeg veldig godt intimkonserter, sier Gunn.

Innom for studentenes trivsel

Drivhuset er et todelt konsept, fordelt på Drivhusets egne arrangementer og Innom. En av hjernene bak Innom er prosjektleder Guro Holte Igesund, som går sitt sjette og siste år på psykologi profesjon. Konseptet består av psykologirelaterte foredrag, sosiale kvelder og mulighet for samtaler og gruppediskusjoner rundt studentlivets utfordringer.

– Vi kom fram til ideen før Sit Labs ble etablert. De ønsket å bruke vårt konsept, sier Guro.

Innom sin fagutvikler er klassevenninnen Ingvild Warholm. Hun er opptatt av at stedet skal ha en kunnskapsbasert profil, der folk vil lære mer om psykologi som fag og viktighet. Totalt er det seks profesjonsstudenter og fire designstudenter som er ansatt i stillinger på mellom tyve og hundre prosent.

– Vi kan kalle oss et helsefremmende og sosialt tilbud. Så kom til oss dersom du er interessert i psykologi, eller bare vil ha en hyggelig stund, sier Ingvild.

Til høsten har de en rekke arrangement i vente, som foredrag

med gjesteforelesere, brettspillkvelder, filmkvelder og andre ting som skaper menneskemøter.

– Blant annet skal vi arrangere foredrag av Håvard Kallestad om søvn, Ole Jakob Madsen om generasjon prestasjon og Janne Amundsen om idrettspsykologi. Alt som skjer legges ut på sosiale medier, så følg med, sier Ingvild.

For tidligere studenter fra den eldre garden er det synd at ikke Innom ble etablert i byen før nå.

– At Drivhuset rommer det fantastiske prosjektet til Innom hadde vært midt i blinken for meg – siden jeg blant annet var psykologistudent og interessert i alle temaer om mennesket, sier Gunn.

Innom er også et konsept som skal være en kontrast til Samfundet, som kanskje kan virke stort og fryktinngytende for nye studenter.

– Formålet er at en naturlig slår av en prat med den ved siden av seg. Da hører man ikke bare på et foredrag og går hjem uten å ha kommet i kontakt med noen, sier Ingvild.

Suksess etter første arrangement i august

Den 31. august brakte det løs med første stueprat med Innom. Stuen var fullbooket, og samtalene fløt rundt det vi alle har til felles, nemlig en personlighet.

– Stuepraten var et foredrag med to doktorgradsstipendiater i psykologi, en ekstrovert og en introvert. Da brukte de eksempler fra sin egne personligheter, sier Guro.

Alle arrangementer er gratis, og det er åpent tre dager i uken. De håper at folk kommer innom for å lære mer om psykologi og seg selv, eller bare for å slå av en prat med noen.

– Enkelte dager vil vi ha foredrag og workshops med påmelding, eller så kan vi ha åpent lokale for tacokveld, filmkveld og lignende, sier Ingvild.

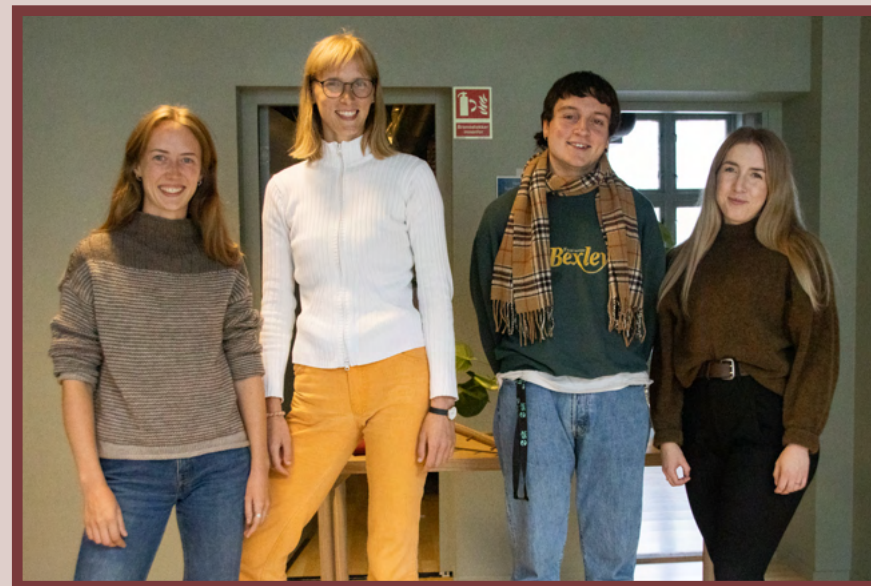
Mer kunnskap rundt psykisk trivsel kan trygge studenttilværelsen. De fleste av oss har problemer der løsningen ikke alltid ligger tilgjengelig. Her kan Innom sin kunnskapsbase synliggjøre psykisk helse og uheld, og få noen til å faktisk oppsøke den hjelpen de trenger.

– Hvis det kommer folk til oss med større problemer, så har vi kunnskap til å vite hvor de kan søke hjelp. Samtidig får vi psykologistudenter relevant praksis, og studentene i byen et mer differensiert tilbud, sier Guro.

I en prøveperiode

Koronamidlene som er bevilget til Innom sine tjenester, tar slutt til desember. Drivhuset sine arrangementer har en prøveperiode på tre uker. Deretter er det Sit som disponerer og leier lokalet. Dersom Drivhuset blomstrer i denne prøveperioden, er det stor sjanse for at de kan fortsette.

– Hvordan de kommer til å videreføre det, vet vi ikke enda. Det er

ANSATTE STUDENTER: De er noen av studentene som har utviklet prosjekter hos Sit Labs.

veldig kult at de leier et sted utenfor campus og studentbyene. Sit gjør noe nytt her, sier Guro.

I framtiden håper de på muligheten til å utvide, snekre og male tilhørighet for studenter flere steder i byen. Det er en unik mulighet til å skape en arbeidsplass og et intimt møtested.

– Hva vil skje etter prøveperioden til Innom og Drivhuset?

– Drivhuset har planlagt fantastisk mange spennende tilbud. Så vil vi sammen finne ut av hva som skal skje videre. Innom har drevet testing underveis og har planlagt mange spennende og lærerike arrangementer og workshoper ut året. I Sit Labs har vi stor tro på å lage piloter og teste ut, sier Gunn. **UD**

Behov for tannlege?

Vi er din studenttannlege og hos oss får du alltid undersøkelse til 450 kroner og 10 % rabatt på øvrig tannbehandling.

450,-

Du finner våre fire tannklinikker sentralt beliggende på Trondheim Torg, Leutenhaven, Munkegata og Sirkus Shopping.

*Kan ikke kombineres med andre tilbud og gjelder ikke tannteknikerarbeid.
*Studentbevis må medbringes.

 ORIS DENTAL

[orisdental.no](https://www.orisdental.no)

– Ligner en orangutang med Ray-ban-solbriller

Utforming og smak står ikke alltid i kjekshøysetet, men her er det spesielt en kjeks som skiller seg ut.

TEKST OG FOTO: Stefan Kaliski

Kjeks og te er for engelskmannen like tett knyttet sammen som feiebrettet og kosten for rengjøringskonsulenten. På samme måte er kjeks og barndom et uløselig tospann. Søte små bakverk formet etter tegneserieidoler var et lyspunkt i oppveksten, men hvor ble kjeksene av da ungdommen og voksenlivet sto for døren? Denne testen er et gjensyn med de klassiske kjeksene vi alle husker fra barndommen. Her blir kjeksene vurdert etter smak, utforming og ikke minst gjensynsglede og nostalgi.

Gullvaffel

Kjeksene er bleik, en slags kjeksenes albino, men utseende bedrar. Gullvaffel er elegante vaffelkjeks der løvtynne lag med sitronkrem ligger som solkrem mellom kjeksene. Dette er den optimale sommerkjeks – et stykke slikkeri som var en fast følgesvenn på barndommens turer på strand og svaberg. Ved første øyekast ser det ut som en tørr affære, men kjeksene er saftige og sprø. Sitronkremen har en frisk framtoning, med en framtrekkende og subtil smak av den gule sitrusfrukten. Men fyllet blir heller ikke for dominerende. I gullvaffelen spiller sitronkremen andrefiolin, mens den knasende kjeks holder et fast grep i taktstokken.

Gjendekjeks

Se for deg en olding med som sitter ved en bekk eller ved det lokale handlesenteret. Han har skyggeluen godt trukket ned i ansiktet og den rutete skjorten godt kneppet til i haken. En slags lokal Raymond fra Østfold med en sneip med Rød 3 mellom de uringule tennene. Opp fra sekken trekker han en kjekspakke, det er selvfølgelig gjendekjeks. Den mest norske av alle kjeks. Med et delikat design som ligner utskjæringene fra stavkirkene, og et reinsdyr i midten. Det lille hintet av kokos gjør det til mer enn bare en vanlig havrekjeks. Dessverre er den, som Knut Nærums vitser, litt i tørreste laget. Kanskje det er et resultat av at palmeoljen ble sløffet til fordel for den solsikkebaserte. Men nostalgien blomstrer i alle fall.

Mariekjeks

Den røde og gullfargede pakken lurar fram nostalgien. Du skulle tro den kom direkte fra gamle DDR, men det er bare Sætre kjeksfabrikk som har holdt på det gamle designet. Og hvorfor ikke? Hvorfor skulle ikke nettopp Mariekjeks, denne urinnvåner, selve moderkjeks, få lov til å framstå i sin originale festdrakt? I smak minner den om kapteinkjeksens søte kusine, med en framtrekkende vaniljesmak. Den er sprø (med utropstegn), men kan likevel bli litt smaksløs og litt for lite raffinert for bevandrede kjeksfantaster. Men en skive gulost gjør underverker. Dessuten er Mariekjeks den optimale kjeks å dyppe i kaffen!

Tom og Jerry-kjeks

To små kamerater risset inn i hver sin kjeks. Formen gjør at anmelderen øyeblikkelig får lyst til å leke med de to katte- og museformede bitene, men han besinner seg. Han er tross alt ute i kjeksembetets medfør. Tidligere var disse kjeksene alltid ledsaget av en plastfigur i rød eller blå hardplast, men nå har begrepet bærekraft åpenbart også nådd kjeksindustrien. Havrekjeks med et hint av sirup er sprøere en undertegnede husker. Nesten i sprøeste laget. Den er også en anelse for søt. Ettersmaken kommer som julekvelden på en senil: smaken av pepperkake. Her blir det for mye av alt.

Bokstavkjeks

Denne kjeks smaker akkurat som Tom og Jerry-kjeks, bare med et hint av noe grovere mel. I barndommens 90-tall ville ingen kommet på tanken å putte fullkorn i en kjeks.

Cartoonies

En and med dykkermaske og snorkel betrakter anmelderen med et entusiastisk blikk fra kjekspakken. Han har satt dykkermasken på hånden, for nå skal han spise Cartoonies-kjeks. Andegutt vet åpenbart ikke hva han har i vente. Cartoonies er små eggeformede kjekskuler, å la peppernøtter, fylt med sjokolade. Hver kule er preget med et tegneseriefjes, skjønt det er vanskelig å se hva de egentlig skal forestille. Er det en tilbakestående løve eller en orangutang med Ray-ban-solbriller? Kjeks smaker litt som en smakløs Mariekjeks med sjokoladefyll. Den svarte kakaomassen er ikke av belgisk eller sveitsisk kvalitet, men den er likevel bedre enn den smaksløse kjeks. Og dette til tross for at Cartoonies har gått mot strømmen og beholdt palmeoljen.

Sjokoringer

Har du små nok fingre, kan du tre dem fulle med sjokoringer. Den ligner på en punktert smultring med sjokoladeglasur. Kjeks har en gusten farge, litt som en sykehuspasient med leverfeil. Kjeks minner om Gjende, men smaken kveles av den for søte sjokoladesmaken. Sukkerkornene knaser mellom tennene. Her blir det tydelig at sjokoladen har okkupert plassen i førersetet, mens kjeks ligger forslått igjen i veikanten.

Vanskelege kjensler i eit enkelt rom

Høstsonaten, Trøndelag teater

Speletid: 90 minutter

Regi: Marit Moum Aune

Med: Janne Kokkin, Ragne Grande, Maria Omarsdottir Austgulen og Kenneth Homstad

LEVERER: Janne Kokkin (til venstre) og Ragne Grande gjer solide roller som mor og dotter i *Høstsonaten*.

Høstsonaten på Trøndelag teater er eit gripande og velspelt kammerdrama om forsøk på forsoning.

TEKST: Vebjørn Kallelid | FOTO: Terje Visnes

«Ein må lære seg å leve. Eg over meg kvar dag.» Presten Viktor (Homstad) ser ut frå stua si og rett inn i auga på publikum mens han snakkar. Han siterer frå ei bok som Eva (Grande), kona hans, har skrive ein gong i tida. Han vil så gjerne forstå ho, trøyste ho, men han finn aldri dei rette orda.

Dei to lever ei stille tilvære i preste-garden. Der bur også systera til Eva, Helena (Austgulen), som er sjuk og sterkt hjelpetrengande. No kjem mora til systrene, den verdskjente konsert-pianisten Charlotte (Kokkin), på besøk, etter at Eva har skrive og bedt ho kome. Dei har ikkje sett kvarandre på sju år, og dei to har mykje uoppgjort, men no skal alt fram i dagen.

Frå den låge plasseringa i salen ser publikum i froskeperspektiv rett inn i den nøkternt innreidde stua, som skjulte observatørar. Gjennom dialogar fulle av skuldingar og sjølvgransking, blir relasjonane mellom personane pakka ut. Det anstrengde forholdet mellom Eva og Charlotte blir den

berande konflikten gjennom stykket. Dottera har aldri verkeleg følt seg sett eller elska av mora, som ikkje har meistra rolla som omsorgsperson gjennom trongen til å reise ut og til sjølv å bli passa på.

Janne Kokkin leverer ei energisk rolle som den karismatiske mora som rivest mellom samvitskval og ein smil-ande, kjenslekald kynisme. Vekslinga mellom desse to modusane skaper ei spent stemning som ber gjennom heile stykket, varsla allereie av Eva sin første replikk: «Eg har skrive eit brev til mor mi.» Når denne spenninga får utløp i full konfrontasjon mellom mor og dotter, er det tidvis ubehageleg å vere vitne.

Også Ragne Grande uttrykker effektivt og overtydande det på same tid kjærleiksfylte og bitre forholdet Eva har til mora. Harmdirrande blikk og subtile, syrlege kommentarar formidlar dei valdsame kjenslene som Eva ber på, men slit med å formulere. I ei scene der ho baksnakkar mora, syner Grande også anlegget for karakterkomikk, slik ho gjorde som Juliet i *Romeo og Juliet* i vår. Det er morosamt, og er openbert meint å fungere som avveksling for publikum. Scena bryt samstundes så markant med den elles alvorstunge tonen at den verkar meir malplassert enn den tilfører dramaet.

I Ingmar Bergman-filmen *Höstsonaten* (1978), som stykket er adaptert frå, fungerer ektemannen Viktor som

eit viktig komposisjonsprinsipp, trass i at han berre har nokre få minutt på skjermen. Halvar Björk spelar med eit stødig og lågmælt sorgmot som utgjer ei motvekt til Eva og Charlotte sitt relasjonelle kaos. I Kenneth Homstad si tolking av Viktor, er noko av det inderlege erstatta av ein halvironisk lette. Karakteren blir noko meir diffus, og klarer dessverre ikkje markere eit like tydeleg nærvær på scena som i filmen.

Dei atmosfæriske teknokomposisjonane til Erik Hedin skaper på si side eit spenningsfylt bakteppe for dramaet. Musikken stig og søkk i takt med spenningane mellom personane på scena. Den er ofte nesten umerkeleg, gjerne berre med ein lågmælt rytme,

som ei tikkande klokke eller eit dunk-ande hjarte. I ein adapsjon som elles ligg svært tett opp til den originale filmen, er dette grepet det mest radikale. Bergmans film er nesten utan musikk i det heile. Utan kameravinklar som spenningsbyggande verkemiddel, er musikkbruken eit smart grep for å forsterke kjensleuttrykket på scena.

Regissør Marit Moum Aune har skapt ei gripande og solid teater-framsyning om dei vanskelege familierelasjonane, om trongen til kjærleik og å lære seg å leve utan. Formspråket er enkelt og held seg stort sett tru til det filmatiske førelegget. Når skodespelar-prestasjonane er så gode og dramaet så velkomponert, betyr det ingenting.

VOKT DEG FOR VOGT

Én person besvimte etter å ha sett Eskil Vogts nye film:
– Jeg ville lage en skummel film hvor man ble litt rystet.

TEKST: Helge Isdal og Syver Røinaas | FOTO: Torstein Olav Eriksen

DE USKYLDIGE: Ingen av hovedrolleinnhaverne er gamle nok til å se filmen.
FOTO: Mer-Film

– Hvis du gir en pinne til en fireåring, så stikker den gjerne pinnen inn i øyet på en katt for å se hva som skjer.

Antagelig har filmregissør Eskil Vogt helt rett. Dersom du ikke umiddelbart gjenkjenner navnet hans, har du kanskje likevel heftet deg ved filmtitler som *Oslo 31.august*, *Reprise*, *Thelma*, *Verdens verste menneske* eller *Blind* – alle regissert og/eller skrevet av Vogt. Men hvorfor handler hans siste film om hvorvidt barn er moralsk uskyldige?

– Noen ganger stiller folk det spørsmålet med en sånn anklagende, dirrende røst etter å ha sett filmen, for de har følt på så mange ting underveis uten å ha skjönt helt hvorfor. De forventer at jeg skal gi dem et svar, for det må jo være en grunn til at de opplevde alt det ubehagelige.

Ifølge Vogt kan ubehaget en potensielt oppleve etter å ha sett hans siste film, *De uskyldige*, føre til noe godt. Skrekkfilmen handler om fire barn som tar noen svært forstyrrende valg. Filmpublikum blir dermed tvunget til å sette seg i deres sted, og til å tenke tilbake på sine egne liv. Da dukker det kanskje opp minner fra de var små, som «Hvorfor gjorde jeg det?». Vogt minnes nettopp en slik episode:

– Jeg skjøt med luftpistol på en måke en gang, og fikk skikkelig dårlig samvittighet etterpå. Det var viktig for meg, for jeg tenkte etterpå «Stakkars den måken, den har en blykule inni seg nå, kanskje den blir blyforgiftet og dør sakte et eller annet sted.» Da ble det forankret i meg at man ikke skal plage dyr.

Vogt understreker at man ikke nødvendigvis er født god, og at moral er noe man må erverve seg gjennom prøving og feiling:

– Filmen handler mye om den utprøvingen, hvordan man danner seg en moral. Men filmen er jo først og fremst en opplevelse. Det er jo ikke en filosofisk avhandling om ondskap.

Omveien til filmbransjen

Vogt visste tidlig at han ville jobbe med film, men hadde verken familie eller kontakter i filmbransjen:

– Jeg leste et intervju med Paul Schrader, som sa at «Skal du lage film, må du kunne noe annet enn bare film. Studer, gå på universitetet, les». Når du lager film, så rekker du ikke lese så mange bøker.

I stedet for film ble det dermed kunsthistorie, idéhistorie og litteraturvitenskap ved UiO, studier han til

undertegnedes stilltiende fortvilelse beskriver som totalt unyttige.

– Du får ikke noe jobb med de fagene, men det var utrolig interessant og veldig berikende. Jeg greide å utvikle meg som menneske på en måte man ikke ville gjort hvis man skulle jobbet seg opp og frem i filmbransjen.

Etter omveien innom academia søkte Vogt seg inn på den franske filmskolen La Fémis i Paris. Skolen er beryktet for sin tøffe opptaksprosess, som Vogt fikk erfare.

– Da jeg først søkte, trodde jeg at jeg unnslopp å konkurrere mot franskmennene, i og med at Norge ikke var med i EU. Men så hadde visst EØS-samarbeidet utviklet seg, så jeg måtte søke på lik linje med alle andre. Jeg var ikke så god i fransk, så det var skummelt.

– Eksotisme fra Skandinavia.

På tross av både skriftlige og muntlige prøver, på fransk, kom Vogt inn på den prestisjetunge skolen.

– Jeg tror jeg fikk mye sjarmpoeng på grunn av aksent i fransken. Sånn eksotisme fra Skandinavia.

I Frankrike ventet en annen filmkultur enn den norske. Både ham selv, og venn og senere kollega Joachim

ESKIL VOGT

Alder: 46

Fra: Oslo

Yrke: Regissør og manusforfatter

Aktuell med: Filmene *De uskyldige* og *Verdens verste menneske*

5 KJAPPE

1. *Hvilken annen nålevende regissør beundrer du mest?*

– Der burde jeg sikkert sagt Joachim Trier, men la oss si Martin Scorsese da. Tror Joachim syns det er greit.

2. *Siste film du så?*

– En film jeg så for ikke så lenge siden er *Gritt*. Det var en original og særegen film om hvordan man som ung kunstnerspire har et indre kaos, leter etter en form for det kaoset, og om hvor ubehagelig det er å ikke finne den formen.

3. *Tidenes beste norske film?*

– Jeg er ikke så glad i kåringer, men jeg fikk en gang en skikkelig positiv overraskelse om at det finnes noen glemte perler. Jeg var sivilarbeider fordi jeg ikke ville ta militærtjeneste, og greide å havne hos Norsk Film AS. De hadde et VHS-bibliotek av alt de hadde produsert, blant annet *Dager fra 1000 år* – tre novellefilmer fra begynnelsen av 70-tallet. Der var det en film som het *Hvis du bærer på en hjertesorg*, av Egil Kolstø, en helt glemt novellefilm som traff

skikkelig. Den handlet om en ung manns krise, i et veldig eksperimentelt formspråk som jeg syntes var skikkelig bra.

4. *Er du redd for å dø?*

– Jeg er jo blitt mer redd for å dø etter at jeg har fått barn, i frykt for å etterlate dem. Men i utgangspunktet er jeg mindre redd for å dø enn jeg er redd for smerte. Hehe. Jeg vil heller dø fort, enn å lide meg gjennom noe.

5. *Hvor kan man få kjøpt bra, ikke altfor hardt brent, kaffe i Paris?*

– Lenge siden jeg har vært der, de liker jo de litt mellom-mørk-brente bønnene i de franske brasseriene. Har det vært et problem når du har vært der?
Øh, nei.

– Nå er jo Oslo og Norge blitt så utrolig sofistikerte på kaffe, i den grad at vi drar til utlandet og syns den er dårlig.

Da skjer vel snart det samme med norsk film?

– Haha. La oss håpe det.

Trier søkte seg mot utlandet fordi norsk film rett og slett ikke interesserte dem.

– Frankrike er et land hvor folk setter film veldig høyt, og det er jo kjempe-deilig. Der tas det for gitt at film er noe mer enn bare populærkultur, og derfor snakker og skriver de om film på en måte som ikke bare er tommel opp og ned og terningkast, som man får veldig mye av her.

I Frankrike står også ideen om *auteursen* høyt. *Auteursen* er et velkjent begrep i filmverden, og vektlegger at en film er regissørens kunstneriske visjon alene. Vogt fant dette tankesettet forfriskende, men understreker samtidig konsekvensene av en slik tankegang.

– Det er vanskelig å lage film, det er så mye håndverk som skal til. Det var det mange i Frankrike som tok for gitt. De hadde endelig kommet inn på filmskolen, og tenkte «da må jeg være veldig

flink». Med den tankegangen er det lett for å bli en lat og tilbakelemt kunstner.

«Harru fått deg på kassa, sa folk. Ja, sa folk.»

En av kortfilmene Vogt lagde i Paris, *Une étreinte*, vant i 2003 den norske Terje Vigen-prisen. Sammen med Joachim Trier skrev han også filmen *Reprise*, som ble svært godt mottatt. Dette førte til at også andre deler av den norske mediebransjen fattet interesse for Vogt, nemlig Harald Eia og Bård Tufte Johansen. Dermed ble Vogt medregissør på andre sesong av *Uti vår hage*:

– Bård og Harald så midtfilmen jeg lagde på filmskolen, hvor en gutt dytter en jente foran en t-bane. Det hadde ingenting med det de drev med å gjøre, men av en eller annen grunn så tok de en sjans.

I *Uti vår hage* hadde Vogt blant annet regi på episoden der Harald Eia spilte Oslolosen for første gang. Med ett er det ingen *auteur*-regissør, men Oslolosen vi prater med:

– «Harru du fått deg på kassa, sa folk.» «Ja, sa folk.»

Vogt ler, og utdyper:

– Jeg husker det var en replikk Atle og Bård ikke syntes var så morsom, som de gjerne ville klippe, men som jeg kjempet for å ha med i episoden. Det ble en ganske stor greie, og første gang jeg fikk noe ut i populærkulturen.

Han fikk imidlertid erfare at det ikke bare var rosenrødt å ha innvirkning på populærkulturen. Det gikk nemlig ut over nattesøvnen.

– Jeg husker å ligge og ikke få sove om natten der jeg bodde, fordi jeg hørte fulle folk som ropte «Harru fått deg på kassa, sa folk. Ja, sa folk.» →

MANGE VEIER TIL FILMBRANSJEN: I stedet for militæret havnet Vogt i Norsk Film AS.

STOR SUKSESS I CANNES: Under årets festival, hadde Vogt premiere på to filmer.

Publikum besvimer

Ja, sa også folk i sommer, da Vogt hadde premiere på hele *to* filmer i Cannes. I tillegg til ovennevnte *De uskyldige*, var han også medforfatter på Joachim Triers *Verdens verste menneske*. Begge filmene fikk god mottakelse fra en samlet verdenspresse, men der *Verdens verste menneske* er en romantisk komedie, er *De uskyldige* en langt mer uhyggelig fortelling om død og skyld.

– Jeg har en svakhet for horror, skrekk og den type filmer. Så når noen nå sier «Dette er jo en skrekkfilm», så tar jeg det som et kompliment, for jeg ville lage en skummel film hvor man ble litt rystet. Jeg har den luksusen av å lage ting uten å måtte definere dem selv.

Skummel er filmen i hvert fall. Under Norgespremierer i Haugesund,

besvimte en publikummer etter endt visning. Vogt har selv en klar formening om hvordan en skrekkfilm virker inn på publikum.

– I en skrekkfilm er kroppen din med. Du får en fysisk reaksjon når du ser vold eller noe eksplisitt. Der jeg tenker at *De Uskyldige* har noe annet å by på enn *Thelma*, er de øyeblikkene hvor man får den fysiske reaksjonen.

– Mitt mest pretensiøse

Under årets filmfestival i Cannes fikk *De uskyldige* stående applaus, og Eskil Vogt kunne puste lettet ut over mottagelsen. Regidebuten *Blind* høstet også lovord fra kritikerne, og mottok i sin tid Amandaprisen for beste regi. Med årets doble Cannes-deltagelse, er det liten tvil om at Vogt er en av vår tids fremste filmskapere.

Hva hadde 22-årige deg sagt om Blind og De uskyldige?

– Da jeg var 22 var jeg kanskje på mitt mest pretensiøse.

Ettertenksomt bryter han ut i en liten latter, og forklarer seg videre:

– Så jeg hadde kanskje syntes at *Blind* ble for tullete, og denne ble for «kommersiell skrekkfilm», på et vis. Men jeg håper og tror jo at jeg hadde likt det.

I årene som kommer er det forhåpentligvis mange nye filmer i vente fra Eskil Vogt. 46-åringen er sjeleglad for at han turte å følge drømmen.

– Jeg er fornøyd med det jeg har gjort, at jeg har vært tro mot den jeg var da jeg var tenåring og ville lage film. Og så har jo ting selvfølgelig tatt mye lenger tid enn det man trodde da man var 22. Da tror man at ting kan skje veldig, veldig fort. **UD**

Kommentar:

Søskenskivenes jubileum

Honningbarna og Razika debuterte på samme tid, og har endra norsk rock for godt.

ANDREAS JENSEN
Musikkjournalist i Under Dusken

I 2021 er det ti år siden skivene *Program 91* av Razika og *La alarmane gå* av Honningbarna ble sluppet. Siden skivene ble utgitt i det samme tidsprogrammet, og banda deler mer eller mindre den samme musikalske ånden kan vi godt omtale disse skivene som søskenskiver i norsk rock.

Honningbarna er det viktigste bandet som har hendt i norsk punk. Rett etter at gutta vant prisen for Årets urørt fra P3 for EP-en *Honningbarna*, braket de løs med skiva *La alarmane gå*, ei skive som vinner sørlandsgutta Spellemann for beste rock i en alder av 18 år. For få prosjekt er like ambisiøse som Honningbarnas *La alarmane gå*. På

35 minutter klarer kristiansandgutta å gjenopplive punken i Norge. Med politiske tekster, engasjert aggresjon og et illsinne man kun finner i de mest tukta ungdomsband, bidro Honningbarna til å skape ei ny bølge med tunglada rock her til lands.

Debutplaten til Razika kom like etter Honningbarnas utgivelse våren 2011. *Program 91* er ei melankolsk, følsom, kjærlig og livlig skive som går løs på helvetet som er å være ungdom. Kjærlighetssorg, fyllesjuka, maktesløshet, nevner i fleng. Med skarytmer, rockepartier og hjerteskjærende tekster etablerte bergensjentene i Razika seg som et friskt pust i norsk rock. Dersom du aldri har brølt ut til storhitten «Vondt i hjertet» på vors eller nach, har du gått glipp av noe essensielt i livet. Etter debutene beviste jentene i Razika at de har ben i nesa, og at de er favoritter i norsk musikk, sjøl utenfor Bergen.

På ti år har Honningbarna og Razika blitt ikoner blant norsk ungdom. Med et titalls skiver sammenlagt, utrolige livekonserter og utsolgte turnéer har de slått røtter i den norske rocken. Man kan gjerne si at det er få band som har hatt en såpass sterk påvirkning og innflytelse på småband de siste ti åra. De har revitalisert norsk rock, og bidratt til at ungdom har plukka opp gitaren og brølt for full hals. Norge har få rockeband, men det er utenkelig at disse få banda ikke har blitt inspirert av bergensjentene og kristiansandgutta.

Disse platene, men mest av alt banda er viktige for folk. Honningbarna og Razika har satt dype spor i norsk musikk, og har strengt tatt inspirert en generasjon med musikere. De siste ti åra har de bevist dette. Gratulerer med 10-års jubileum for debutene!

EN INTRODUKSJON TIL TRØNDERSK MUSIKK

Ny student i Trondheim? Generelt interessert i musikk? Dette er noe av musikken trønderne har å by på.

TEKST: Musikkredaksjonen

godt den myke, polerte og moderne elektropopen hun lager.

Lignende artister: Dagny, Sigrid, Amanda Tenfjord

Albumanbefaling: *Leave It Beautiful* (2020), *Astrid S* (EP, 2016)

Favorittlåter: «Think Before I Talk», «Hits Different»

Passende aktivitet: Ligge langstrakt på stranda i sommervarmen.

- Øyvind Soldal Rasmussen

Combos (2019 -)

Combos har dratt skatepunk-sjangeren opp av graven og lært den hva moderne rock er, og det er drittfett. Combos

viser deg at «less is more, but more is also more». På debutalbumet *Steelo* bruker de enkle riff, og viser med makt hvor stor effekt det kan ha om du bare bruker det riktig. Med hardt-sparkende låter som handler om fuck, faen, penger, nudler og beef, serverer de en rykende fersk plate som vekker nostalgiske følelser fra barndommen og tanker om studentlivet.

Lignende artister: Suicidal Tendencies, Bad Religion, Deftones

Albumanbefaling: *Steelo* (2020)

Favorittlåt(er): «Boom Shakalaka», «Nerdz», «Make Money Take Money», «ShushiRamenBruceLeeWutangClan»

Passende aktivitet: Dra på konsert, så finner du det ut!

- Victor Løvland

VNMS (Bulmboy\$ & Gerald Ofori) (2017/18 -)

Man må dessverre akseptere at Trondheim er i skyggen av Bergen og Oslo når det gjelder hiphop. Det er derfor desto mer spennende å være vitne til at en gjeng unge artister representerer Trondheim på et nivå som ikke har blitt gjort siden Bromstad Billionaires. Bulmboy\$ og Gerald Ofori utgjør til sammen den musikalske fløyen av det Trondheimsbaserte

kunstnerkollektivet VNMS Collective. Når Gerald er på egenhånd, lager han engelskspråklig musikk i grenselandet mellom moderne R&B, pop og trap, med atmosfærisk elektronisk produksjon – som på alle måter holder internasjonal kvalitet. De tre rapperne i Bulmboy\$ holder seg til trøndersk, representerer alltid Trondheim øst, og lager variert og underholdende hiphop som osrer av kreativitet og ren glede over å lage musikk. Som VNMS får artistene fram det beste i hverandre, og vi har fra sikre kilder at VNMS TAPES vol.2 er på vei!

Lignende artister: Undergrunn, Bromstad Billionaires

Albumanbefaling: VNMS TAPES (2020), *Ultraviolet* (2020, Gerald Ofori), *Ukjent Hav* (2020, Bulmboy\$), *SLIMO* (2021, Xalomon)

Favorittlåter: «Medusa», «Phoenix», «Har Du Møtt Slimo», «Bæde/Bæst», «Gatesport»

Passende aktivitet: Stjele «tubbis», knuse ruter.

- Simon Winther

Isabelle Eberdean (2021 -)

Hvor ofte kan du se starten på en fantastisk artistkarriere? Isabelle Eberdean er et ungt talent fra Trondheim med en utrolig jazzstemme. Med en sjelden vokal synger hun fløyelsmyk, varm og elegant soul. Dette kombinerer Isabelle med jazz-, RnB- og soul-elementer for å skape modne, selvstendige og vakre låter. Nylig uteksaminert fra jazzlinja på NTNU, og med EP-debut tidligere i vår, merker man hvor overveldende dyktig Isabelle er som artist. Trønderen har tatt turen til hovedstaden, og vi ønsker henne lykke til videre.

Lignende artister: Lianne La Havas, Astrid S

Albumanbefaling: *Inner Thoughts* (EP, 2021)

Favorittlåter: «Falling in Love», «Inner Thoughts», «Focus on You»

Passende aktivitet: Groove og vibe

- Andreas Jensen

Astrid S, Trøndelags største moderne musikkexport, på UKA 2017.
FOTO: Jonas Halse Rygh

Pom Poko kan alltid by på energi og stemning på sine konserter. FOTO: Linea Bancel

En ung Åge Aleksandersen i Storsalen, 1977. FOTO: foto.samfundet.no

Trondheim Jazzorkester kan by på unike lydbilder og eksentriske improvisasjoner. FOTO: Anders Kruse

22 (2007 -)

Trondheimsbaserte 22 er et matterock-band (ja, matte som i faget), som tidlig etablerte seg godt i den lokale og internasjonale progrockscenen. Med tilbakelente riff og vennlige melodier lokker de deg inn og gjør deg komfortabel, før de dytter deg ut av komfortsonen med komplekse rytmer, harmonier og ideer. Dersom du liker matterock eller ønsker å utforske et av bandene som har hatt stor innflytelse på den lokale rockescenen, vil jeg anbefale deg å gi 22 en sjanse.

Lignende artister: The Mars Volta, Muse

Albumanbefaling: *Flux* (2010)

Favorittlåter: «Plastik», «You Are Creating», «Call Me Trimtab»

Passende aktivitet: Gjøre sykt vanskelige matteoppgaver.

- Victor Løvland

Pom Poko (2017 -)

Pom Poko er et av de flere bandene som har oppstått på Jazzlinja til NTNU de siste årene.

Men ikke la jazzlinjestempelet skremme deg vekk. Med en blanding av pop, punk og noise, finnes det få andre band som høres likt ut. Musikerne som ikke kan beskrives som noe annet enn en blanding av magikere og gale forskere, akkompagnert av en fantastisk stemme som synger om kropp, sjel og kjærlighet. De gir et sterkt, intimt og sjarmerende uttrykk! Det er noe for alle i musikken til Pom Poko, og er definitivt verdt å sjekke ut.

Lignende artister: Deerhoof

Albumanbefaling: *Birthday* (2019)

Favorittlåter: «If U Want Me 2 Stay», «My Blood», «Follow The Lights», «Day Tripper»

Passende aktivitet: Løping, festing, eller ensom headbanging i karantene.

- Victor Løvland

Strandhugg (2011 -)

For studenter som liker hardmetall, kan det være vanskelig å oppdatere seg på den lokale metallscenen, særlig når

korona har hindret konsertlokalene fra å drive under normale kapasitet. Et av de bandene som har vært tydelig til stede i den lokale musikkscenen er Strandhugg. Om navnet ikke avslørte det allerede, er det et band som spiller brutal og aggressiv musikk, med den meget sjangerspesifikke sjangeren neo-viking djent metal. Musikken er preget av gitarriff som blander de beste delene av djentens rytmiske utfordringer, death metal-riffing, som bandet At the Gates, og trommer av den strammeste sorten. I tillegg har bandet en vokal som burde falle i smak hos fans av vikinger som Amon Amarth.

Lignende artister: Meshuggah, At The Gates, Amon Amarth, Lamb of God

Albumanbefaling: *Norn* (2014).

Favorittlåter: «Lying for the Greater Good», «Æon», «Soul Eater»

Passende aktivitet: Rive ned huset og vikingplyndring på Munkholmen.

- Sondre S. Brønstad

Åge Aleksandersen (1965 -)

Åge Aleksandersen, selveste kongen av trøndersk musikk, kan se tilbake på en lang og innholdsrik karriere. Med en sentral rolle i flere band, blant annet Prudence, og utallige soloalbum, har han lagd liv og leven i hele Norge i mange år. Det man får er vaskeekte trønderrock. Det kan ikke bli mer trøndersk enn når Åge griper mikrofonen og gauler ut «Levva Livet». Det begynner å bli en stund siden 70- og 80-tallet, men det trenger ikke å være en hindring for å kose seg med litt trønderrock i blant. Man kan knapt få noen bedre innføring i trønderrock enn av Åge Aleksandersen.

Lignende artister: Terje Tysland, Hans Rotmo, D.D.E.

Albumanbefaling: *Levva' Livet!* (1984), *Din Dag* (1983)

Favorittlåter: «Levva Livet», «Min dag (Straumlaus)»

Passende aktivitet: Drikking av karsk og heimert på trønderfest.

- Øyvind Soldal Rasmussen

Trondheim Jazzorkester (2004 -)

Du har kanskje hørt rykter om at det finnes noe som heter jazz. Kanskje du til og med har hørt litt på det – Louis Armstrong, Miles Davis og Duke Ellington. Jeg kan garantere deg at du ikke har hørt noe som likner Trondheim Jazzorkester. Siden slutten av 90-tallet har dette vært et av landets absolutt fremste jazzensembler, og tøyer konstant improvisatoriske strikker. Ensemblet har sterk tilknytning til den sagnomsuste jazzlinja på NTNU, og tidligere har de hatt prosjekter med jazztitaner som Chick Corea og Pat Metheny, men også med nasjonale artister som eks-Highasakite-Kristoffer Lo og Emilie Nicolas. Orkesteret skifter konstant besetning, så om du tar turen

og ser dem live, er du nesten garantert å se en helt unik konstellasjon av noen av landets fremste musikere. Du er garantert musikk du aldri har hørt maken til.

Lignende artister: Ola Kvernberg, Broen, Pom Poko

Albumanbefaling: *Savages* (2015), *Antropocen* (2017), *Plastic Wave* (2021)

Favorittlåter: «Savages 1», «Pen Nå», «AfterMath Rock», «Den Lunefulle»

Passende aktivitet: Stirre tomt i lufta, mens musikken frakter deg til et annet sted.

- Anders Kruse

trykkpartner

Tungasletta 7 - 7047 Trondheim

ET MODERNE MEDIEHUS

Et lite stykke musikkhistorie: Den usannsynlige suksessen til Fishmans

Fishmans er et band med en historie helt utenom det vanlige.

TEKST: Øyvind Soldal Rasmussen | ILLUSTRASJON: Victoria Stenshagen

Begynnelsen på denne historien starter i 1987 i Tokyo, der tre japanske studenter starter et band sammen. Bandet kaller de Fishmans. Med noen tilskudd og frafall over årene sitter bandet etter hvert igjen med tre kjernemedlemmer som driver musikken framover: Yuzuru Kashiwabara på bass, Kin-Ichi Motegi på trommer, og frontmann og låtskriver Shinji Sato på gitar og vokaler.

Bandet holder seg aktivt gjennom hele 90-tallet, med jevnlig albumslipp og tilhørende konsertturnéer. Med en blanding av dream pop, psykedelisk rock og den særegne blandesjangeren shibuya-kei blir de relativt kjente i Japan, spesielt i hjembyen Tokyo. Den store utenlandssuksessen skjer derimot aldri, og utbredelsen av bandets musikk

stopper ved landegrensene til Japan. I 1998 forlater Kashiwabara bandet, mens Sato og Motegi planlegger å fortsette under Fishmans-navnet.

Så langt kommer de aldri. I mars 1999 dør Shinji Sato plutselig av et hjerteinfarkt. Bandets tidligere medlemmer samler seg for å spille flere minnekonsserter til ære for den avdøde frontmannen. Etter det blir Fishmans oppløst. Uten Sato, den kreative hjernen bak bandet, opphørte musikkproduksjonen, og vi har ikke hørt ny musikk fra Fishmans siden.

Dette skulle man tro var slutten på historien, men det er det (heldigvis) ikke. Musikken Fishmans skapte i Satos levetid fortsatte å utvikle seg, men på en helt unik måte.

Globaliseringen av musikk

På 2000-tallet skjer det mye. Teknologien utvikler seg, internettet blir en del av ethvert hjem, og plutselig har man muligheten til å kommunisere med mennesker på tvers av landegrenser fra sitt eget hus. Nettforumene, og da spesielt musikkforumene, ble spesielt viktige i denne sammenhengen. Nettsider som rateyourmusic.com eller Reddit ga folk over hele verden en plattform der man kunne dele og snakke om musikk man elsker. Musikkdiskusjonen ble globalisert, og med digitaliseringen av musikken ble den også mer tilgjengelig.

Dette påvirket Fishmans direkte. Over de neste 20 årene etter bandets oppløsning fortsatte nemlig populariteten deres å vokse. Aldri, ikke engang mens de var aktive, har Fishmans vært mer populære enn de er i dag.

Internettet og musikkforumene er i stor grad årsaken til dette. Nøyaktig hvordan det gikk for seg er noe usikkert, men det er ikke vanskelig å se for seg. Noen snakker varmt om Fishmans på et forum, andre brukere plukker det opp og begynner å høre på bandet, og kanskje de til og med deler det videre. Da er snøballen i gang. Til slutt, to tiår senere, har bandet skaffet seg en kultstatus i online musikkmiljøer. I

skrivende stund har Fishmans to album innenfor den brukerrangerte top 40-listen over album gjennom tidene på rateyourmusic.com, i selskap med Radiohead, Beatles, David Bowie, og liknende. Utviklingen er utrolig.

Ren og skjær flaks?

Historien om Fishmans virker på mange måter som en heldig suksesshistorie. De har på utrolig vis vokst i popularitet helt til de er i samme selskap som Bowie og Beatles med tanke på online anerkjennelse, og det til tross for at bandet har vært inaktivt i 20 år! Det stiller spørsmålet: Hvorfor akkurat Fishmans? Hvorfor ikke et hvilket som helst annet obskurt band fra hvor som helst?

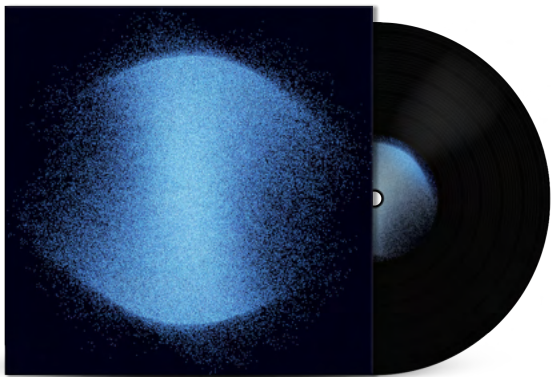
Den enkle forklaringen på Fishmans sin posthume suksess er at musikken deres er veldig god. Selv lyttere som ikke ante hvem bandet var, forelsket seg i de drømmende og slingrende melodiene deres. De bestemte seg for å dele det videre, for å la andre ta del i deres begeistring. Det tillot musikken å spre seg, og til å nå en global utbredelse de aldri hadde midlene til å nå på egenhånd.

Det store, vide musikkhavet

Elementet av flaks er der likevel. At bandet fikk en slik popularitet er helt og holdent styrt av folk sin villighet til å dele musikken deres. Det finnes garantert mange band og artister som Fishmans der ute, som ble populære i et lokalt område, men som ikke hadde midlene til å nå lenger med musikken sin. Noe av denne musikken har kanskje gått tapt, mens en del fremdeles finnes et eller annet sted, gjemt i en bruktbutikk eller dypt nede i musikkhavet som er på nettet.

Internett kan være et forferdelig sted i blant. Oftest er det et sted man drar for å kaste bort tiden sin, men potensialet, dersom man bruker det riktig, er endeløst. Se for deg hvor mye musikk som for 20 år siden hadde vært helt utilgjengelig, men som i dag kan oppsøkes med noen enkle tastetrykk. En gruppe som Fishmans hadde vært dømt til å avslutte karrieren sin som obskur og ukjent, men på grunn av nettet fikk de den populariteten de fortjener. Shinji Sato gikk bort så altfor tidlig, men musikken har det blitt pustet nytt liv i, som om Sato selv lever videre gjennom den.

Vi har en hel verden foran oss fylt med utallige mengder musikk. Den bør man benytte seg av. Plutselig finner man en Fishmans til.

Deafheaven – *Infinite Granite*

Deafheavens femte album er vakkert og gjennomført, men mangler noe av intensiteten bandet har kanalisert tidligere

TEKST: Jens Waage | FOTO: Deafheaven og Sargent House

Deafheaven har aldri vært redd for å tenke nytt. Siden utgivelsen av den fenomenale *Sunbather* i 2013 har de med sin blanding av svartmetall og shoegaze dyttet grensene for hva begge sjangrene kan være. Samtidig viste *Ordinary Corrupt Human Love* fra 2018 at bandet gradvis har trukket i en mykere retning. Deres femte plate er kulminasjonen av denne utviklingen.

At *Infinite Granite* er en ny stilistisk retning for bandet, er åpenbart. Tidligere utgivelser har spilt mye på kontraster – låter som bygges opp sakte, og mykere partier som flyter sømløst inn i det harde og brutale. Bandets nyeste fullengder går stort sett vekk fra dette. Borte er de kalde svartmetall-hylene og dundrende blast beatsene de har brukt flittig før. I stedet finner man varme shoegaze-toner, myke rockerytmer og en vokal man faktisk kan forstå uten å ha teksten foran seg. Selv om det tidvis sniker seg inn litt skriking i enkelte låter, fokuserer *Infinite Granite* nesten utelukkende på det varme og behagelige.

Musikalske retningsforandringer kan ofte bli kleine heller enn nyskapende, men Deafheaven leverer godt. George Clarkes vokal er myk og behagelig, og i kombinasjon med det intrikate og veloverveide gitararbeidet til Kerry McCoy og Shiv Mehra skapes det noen imponerende lydbilder. Bandet treffer bra med stemningen de vil skape, og låter som «In Blur» og «The Gnashing» er vakre nok til å få frysninger av.

Men selv om *Infinite Granite* er gjennomført, er den også noe skuffende. Det er tydelig at Deafheaven ønsker å spille mer på de fyldige og drømmende lydbildene til shoegaze, men med mindre bruk av kontraster til det harde mister platen noe av intensiteten bandet har kanalisert så mesterlig tidligere. Når man vet hva Deafheaven er i stand til å skape, føles *Infinite Granite* tidvis, spesielt i midtdelen, noe ensformig og enkel.

Om dette kun er voksesmerter for et band som gjennomgår en musikalsk transformasjon gjenstår å se. Uansett er *Infinite Granite* en solid og vakker utgivelse som viser at Deafheaven på ingen måte er tomme for ideer.

Kanye West – *DONDA*

Kanye sitt tiende studioalbum er ærlig, ambisiøst og stort, og man må fem år tilbake for å finne Kanye på et lignende nivå.

TEKST: Kasper Myrhaug Galta | FOTO: G.O.O.D Music og Def Jam

Sjelden er lanseringsperioden et tema, men når Kanye West skal rulle ut et album, gjøres det stort, og det blir vanskelig å unngå denne. Fra spinnville forvisninger, til direktestrømming fra soverommet inne på Atlanta sin fotballstadion, som han forøvrig leide til en million dollar natten. Forventningene var enorme, særlig ettersom albumet er navngitt etter hans bortkomne mor, et overordnet tema på albumet.

Nærmest umiddelbart merkes produksjonsnivået og miksingen, som rett og slett er ufattelig bra – et nivå svært få av dagens rappere holder. Det er derimot ikke dynamisk nok, og albumet sliter med å holde nivået konsekvent gjennom alle dets 27 låter. Likevel hører vi en sulten Kanye, og det er tydelig at han står energisk og tilfreds bak mikrofonen. Resultatet av dette er noen utrolig sterke låter. Blant annet briljerer han med Lil Baby og The Weekend på «Hurricane». Fivio Foreign leverer sin karrieres beste vers på «Off The Grid», og Jay Electronica treffer nok en gang blink på «Jesus Lord». Likevel skulle det gjerne vært mer Kanye, for det er han vi kom for å høre.

Kanye skyr ikke kontroverser, og inkluderte Marilyn Manson, someranklaget fra flere hold for kvinnemishandling, DaBaby, som er i hardt vær for homofobiske utsagn, og Chris «Mayweather» Brown på albumet. Banneord har derimot uteblitt; en tydelig åpenbaring skjedde etter «I Love It» med Lil Pump. Siden da har han satt sammen Sunday Service Choir, og sluppet Jesus Is King. Gospel-innflytelsen er tydelig også på Donda, noe som tidvis gir et veldig religiøst preg. Dette fører til at tekstene dessverre ikke er like breiale, man må tørre å banne i kirka!

Det kan ikke være enkelt for en fyr som Kanye å slippe album, som regel med uoppnåelige forventninger. Alt i alt er albumet solid, og det er flere låter av skyhøy kvalitet. Hvorvidt det er en klassiker eller ikke, gjenstår å se.

Leprous – *Aphelion*

Aphelion er enda et lite steg unna Leprous sin prog-metall-start, og et stort steg unna spennende musikk.

TEKST: Amund Fredrik Strømsnes | FOTO: Inside Out Music

Leprous sin musikk har alltid vært definert av spennende rytmisk spill. Vokalist og keyboardist Einar Solberg har sunget over dette med en stemme som samtidig klarer å være silkemyk og kraftig. Denne miksen har gjort musikken svært interessant, og har vært deres særpreg. Med *Aphelion* virker det derimot som at de har glemt dette.

I *Aphelion* har de gjennomgående byttet bandet mot blåsere og strykere, som skaper en lite interessant atmosfære som minner om samtidsmusikk. Det eneste som har fått bli er trommeslager Baard Kolstad sin blekksprutspilling, men uten hjelp fra resten av bandet er det vanskelig å bryte gjennom den tykke symfoniske veggen.

Å bryte formelen man tidligere har etablert er noe mange artister gjør, og dette fungerer ofte godt for å vise musikernes bredde. Her har det motsatt virkning ved at all vekten av albumet er lagt på Solberg sine skuldre, og på tross av hvor flink han er til å synge, så er det ikke nok.

Det finnes derimot et par unntak, hvor Leprous har fått til eksperimentet sitt. «Running Low» åpner albumet, og er en god miks mellom de symfoniske elementene *Aphelion* byr på og Leprous sitt særegne preg. Dette setter opp håpet for resten av albumet, men «Silhouette» og «The Silent Revelation» er de to eneste interessante låtene man får høre før man har kommet til albumets siste låt, «Nighttime Disguise». Her hører man at Leprous virkelig jobbet og blandet sammen alle de beste elementene fra både *Aphelion* og tidligere utgivelser. Dette er høydepunktet til albumet, og avslutter med et skrik vi ikke har hørt siden 2015. Solberg sitt spøkelsesaktige svartmetallskrik skjærer gjennom det fortvilte lydbildet skapt av bassisten, trommeslageren og strykerne.

Sisteinntrykket setter virkelig opp håpet om at de med *Aphelion* har nådd sitt bunnpunkt, og at neste album vil bringe mer spennende musikk. Dersom dette ikke skjer, har jeg større håp for Solberg som soloartist, enn for Leprous sin fremtid.

Little Simz – *Sometimes I Might Be Introvert*

27-åringen slår til igjen, og viser hvorfor hun er én av sin generasjons beste rappere.

TEKST: Tina Løvås | FOTO: Age 101 Music og AWAL Recordings

Little Simz er endelig tilbake med ny musikk, og takk gud for det. Britisk-nigerarianske Simbiatu Ajikawo, som går under artistnavnet Little Simz, har lenge ligget langt oppe på de fleste kritikerlister som et bunnsolid talent innen rap. Det var dog i 2019, med slippet av hennes tredje album *GREY AREA*, at Little Simz virkelig stadfestet seg selv som en av sin generasjons beste rappere. *Sometimes I Might Be Introvert* er en solid oppfølger til *GREY AREA*, og Little Simz viser at hun nå virkelig har funnet sin sound.

Little Simz er kanskje introvert i virkeligheten, men hun legger alle kort på bordet i musikken sin. *Sometimes I Might Be Introvert* er, på lik linje med hennes tidligere utgivelser, rått og tekstmessig brilliant, og man møter en kraftfull og brutalt ærlig Little Simz som osrer selvtillit. Mens hun på *GREY AREA* tok et opprør med samfunnet, tar hun på dette albumet et opprør med seg selv. I flere av låtene føles det som om 27-åringen har en dialog med seg selv i speilet, hvor hun strider med sin offentlige og private personlighet. Som hun spør seg selv i åpninglåta «Introvert»: «Simz the artist or Simbi the person?».

Det er relaterbare problemstillinger Little Simz stiller. Spørsmål om det evige søket etter validering fra andre og om hvorfor vi ofte føler oss avhengig av anerkjennelse. Brytningen mellom hvem vi er privat og hvem andre forventer at vi skal være. Likevel er det ikke bare det tekstuelle som gjør *Sometimes I Might Be Introvert* til et godt slipp.

Låtene er som vanlig også utrolig fengende. Innslag som «Fear No Man», «I Love You, I Hate You» og «Speed» er umulig å sitte stille til. Parringen mellom den flytende og kontinuerlige rappingen til Little Simz og et orkester av trommer, strenger og horn er rett og slett magisk. Med *Sometimes I Might Be Introvert* får du atter en gang servert full pakke av 27-åringen, hvor hun viser sterk musikalitet, solid lyrikk og evnen til å fortsette å utvikle seg, samtidig som hun holder på sin unike sound. Rett og slett et av årets beste album.

Student-Skalender

FREDAG 10. SEPTEMBER

DAS BODY
Kl. 22.00, Klubben, Studentersamfundet
Siden oslobandet ble formet i 2017, har Das Body raskt skapt et navn for seg selv i den norske indie-scenen. Debutalbumet *Peregrine* ble sluppet i 2020, og er fylt med søte og fengende melodier, samtidig som vokalist Ellie Linden spiller hovedrollen med sine eksentriske vokaler. 10. september skal de skape god og varm stemning i Klubben på Samfundet.

ALLIS SØNN
Kl. 19.00, Trøndelag Teater
Førestillinga er basert på Magnhild Haalke sitt trønderske mesterverk frå 1935, som i si samtid fekk strålende kritikkar i både inn- og utland. Romanen blei omsett til 17 ulike språk, og er ei historie om korleis samfunnet taklar dei som er annleis og kva som skjer når ein blir tvungen til å kvele si eiga skaparkraft.

LØRDAG 11. SEPTEMBER

SAMFUNDSTMØTE: SKEIV PÅ FLUKT
Kl. 18.00, Studentersamfundet
Professor i religionsvitenskap, menneske-rettighetsaktivist og forsker på sex og religion, Dag Øistein Endsjø, og den første muslimen i Norge som kom ut offentlig som homofil, aktivisten Kaltham Alexander Lie, kommer til Samfundet for å prate om hvordan det er å være skeiv og på flukt.

LØRDAG 11. SEPTEMBER

QUEER TUNES FOR YOUR BODY
Kl. 21.00, Tyven
Trondheim Pride er i gang, og kan i samarbeid med Tyven invitere oss til Queer Tunes For Your Body på Tyven sine konsertlokaler. Her blir det fet musikk i regi av kveldens DJ Ida Vie. Reserver bord, og kom som du er!

ONSDAG 15. SEPTEMBER

DUNE
Trondheim Kino
Etter mykje om og men er endeleg filmatiseringa av kultromanen Dune klar for kino. Den komplekse historia og det omfattande sci-fi-universet gjer at fallhøgda blir stor, og det blir spennande å finne ut om musikk frå Hans Zimmer, scenar frå Stadtland (Vestland fylke), samt kjente fjes som Timothée Chalamet, Stellan Skarsgård og Zendaya, tilfredsstiller tilhengarane.

POLE DANCE-KURS UNDER KULTURNATT
Kl. 15.00-23.45, Trondheim Pole Studio
Trondheim Pole Studio har gratis kurs under Kulturnatt. Alle er velkomne.

FREDAG 17. SEPTEMBER

HILMA NICOLAISEN
Kl. 21.00, Lokal Klubb
Hilma Nicolaisen kom i sommer ut med sitt tredje soloalbum, og tar

turen til Trondheim for å promotere dette. Lokal Klubb har æren av å ta henne imot til det som blir en intim konsertkveld, om det skulle være med akustisk gitarklimpring eller groovy rock. Det tredje albumet, *Heritage*, markerer en ny retning for Nicolaisen, og på Lokal kan man oppleve denne endringen i levende live.

LØRDAG 18. SEPTEMBER

BARTLEBY
Kl. 18.00
Bartleby blir rekna som ein av dei mest gåtefulle skikkelsane i litteraturhistoria, og fram til november kan publikum oppleve Trøndelag teater si tolking av Herman Melville si novelle frå 1853.

SØNDAG 19. SEPTEMBER

KLASSISK BLEKEN
Kl. 20.00, Ferstad Gård
Håkon Bleken har eit nært forhold til klassisk musikk, og her kan ein oppleve samspelet mellom biletkunst og musikk i eitt og same arrangement. Bleken vil samtale med Annemona Grann denne kvelden, og utstillinga vil stå under heile kammermusikkfestivalen (19.-26. september).

TORSdag 23. SEPTEMBER

FRØKEDAL & FAMILIEN
Kl. 19.00, Trykkeriet Scene
På Trykkeriet Scene får man 23. september besøk av Frøkedal & Familien, i kjølvannet av deres rykende ferske album *Flora*. Her leker gruppen seg med forskjellige varianter av folk, og beveger seg innom indie pop og felerock på veien. Musikken er mild ett øyeblikk og merkelig det neste, men uansett verdt å oppleve live på Trykkeriet.

KVISS

KVISSMESTERE: Emelie Kjærnli Kristiansen og Benedikt Erikstad Javorovic
Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

1. Hvilken norsk utøver vant OL-gull i roing under Paralympics?

2. Salum Kashafali tok også gull under konkurransen. I hvilken gren?

3. ABBA slapp nettopp to nye låter, etter førti lydløse år fra bandet. Hva heter sangene?

4. Snart kommer det en splitter ny iPhone. Hva heter sjefen av Apple i dag?

5. Hva heter de fire hovedkarakterene i TV-serien «Exit»?

6. ... og hva er Netflix mest sette TV-serie noensinne, per dags dato?

7. I hvilken kommune lages Grandiosa-pizzaen?

8. Hvilken skuespiller vant nylig Wenche Foss' ærespris?

9. 31. august var det 24 år siden prinsesse Diana døde. Hva heter prins Charles' kone i dag?

10. Haaland skårte sitt landslagsmål nummer 8 mot Nederland, men hvem er den mestskårende spilleren på det norske herrelandslaget gjennom tidene?
11. Hva heter albumet av Drake, som satt streaming-rekord den 3. September?

12. Den 29. oktober blir et svært populært norsk spill fra 2000-tallet relansert på Nintendo Switch og PC. Spillet er basert på en norsk film. Hvilket spill er det snakk om?

13. Snart kommer den nye James Bond-filmen *No Time To Die*. Hvor mange filmer finnes det i serien, inkludert denne nye?

14. Innen hvilket yrke var Paul Bocuse en legendarisk skikkelse?

15. Hva het Senterpartiet da det ble stiftet i 1920 og fram til det fikk sitt nåværende navn i 1959?

16. Hvilket land vant suverent flest medaljer og flest gull, under Paralympics i Tokyo?

17. Hvilken kommunistisk leder ble drept i Mexico i 1940 med en ishakke?

18. Hvilket materiale trykkes norske sedler på?

19. I hvilken roman og film møter man karakteren Patrick Bateman?

20. Hvilken munkeorden hadde sitt hjem på Munkholmen fra 1100 og fram til reformasjonen?

Britt Skjærstein 2) 100-meter 3) «I Still Have Faith in You» og «Don't Shut Me Down» 4) Tim Cook 5) Adam, Henrik, Jeppe og William 6) Bridgeton 7) Stranda 8) Herman Flesvig 9) (Herfugl) 10) Jørgen Juve (33 mål) 11) «Certified Lover Boy» 12) *Flikkypa Grand Prix* 13) 26 14) Kokkekunst 15) Bondepartiet 16) Kina 17) Lev Trotski! 18) Bomullspapir 19) *American Psycho* 20) Benedikt Javorovic

HVILKEN DEBATTANT ER DU?

ILLUSTRASJON: VIKTORIJA BELOGRUDOVAITE

0-5 poeng:

SONER HELT UT:
... Hva var det vi diskuterte igjen? Det vet visst ikke du, siden du ikke klarer å henge med i kvissen heller.

6-10 poeng:

KVERULANTEN:
Det har ikke så mye å si om du har rett eller ikke, krangle vil du uansett. Dessverre er det ikke så mye å krangle på her - denne kvissen kunne ha gått bedre.

11-15 poeng:

BEDREVITEREN:
Alle gjenger har én person som bryter opp diskusjonen for å vise at de kan mer enn resten. Det kan hende du hadde tjent på å lytte litt denne gangen.

16-20 poeng:

FAKTESJEKKEREN:
Gratulerer! Du er åpenbart en som leser deg opp på alt du kan om temaet før kvissen starter. Det har lønnet seg!

Spit - fra konservativ språkmal; erting, krenking, spott.

SPITPOSTEN

Trondhjems “frieste” presse

Anmeldelse: Flagg

FOLKET HAR TALT: NTNUIs grelle, men teknisk akseptable flagg var borte fra Elgeseter bru lenge før lillebror Aktiv campus' lille monstrøsiteter trengte å frykte for sin plasting over Nidelva.

Hva kjennetegner et godt flagg? Da Fitteblekka snakket med NTNUIs flaggmenn Flagg-Fredrik i det herrens år 2019, ble følgende kriterier lagt til grunn for et godt flagg:

– Det skal være enkelt å huske for alle, ha god symbolikk og bruke få farger. Helst skal det også følge generelle estetiske konvensjoner.”

Den gang var det jogge- og stikkeklubbene NTNUI som hadde plassert sine grelle svart-gul-grønne filler på flaggstengene på Elgeseter bru. Nå har deres

streberske lillebror “Aktiv Campus” tjoret fast sine nye flagg på brua.

La oss så undersøke hvor godt disse nye stoffbitene holder seg til kriteriene for gode flagg? Enkelt å huske? Gi ti tusen apekatter hver sin skrivemaskin, og en av dem vil før eller siden skrive Shakespeare. Men hvor mange studenter med papir og blyant må til før en av dem klarer å drole ned noe som ligger i nærheten av aktiv campus lilla monstrøsitet? God symbolikk? Med palmetrær

Topp ti ting å berge i Nordens beste studentby:

- KUKE-glass
- NTNUI-flagg
- Absurd store bokstaver
- Veiskilt fra veiene rundt Moholt
- Nattesøvnen på Møllenberg
- Pirumsøkere (redd dem før det er for sent!)
- Ditt minst likte partis sete på Stortinget
- Single redaktører
- Ferske studenters livsglede
- Studiepoeng i fuglekikking

og bananer hadde vi håpet på en etterlengtet sydentur heller enn joggetur rundt Gløshaugen. Lillafargen er dog dominerende, så her får flagget i det minste karakteren “godkjent”.

Men viktigst av alt, ble følgende trommet inn i enhver spirende flaggentusiast ved svetteforeningens annonsering to år tilbake:

– Intet flagg med respekt for seg selv har navnet sitt skrevet på flagget. Og der står dette flagget til stryk.

Pressemelding: Spitposten gjenerobrer Huset

Imperialistene har endelig krøpet tilbake til ormebolet sitt, og Spitpostens frigjøringsstyrker har igjen tatt kontroll over Studentersamfundet.

Vi garanterer at hverken guttekoret Pirum og den falske Propheten ikke har noe å frykte fra Spitpostens nye regime, og vil kunne fortsette sin virksomhet innenfor nye rammer. Det er selvfølgelig tvilsomt at de skal kunne inneha lederposisjoner, men det kan kanskje godtas at de påtar seg andre administrative roller.

SPRØYTESKREKK?

Spitposten har
vaksineløsningen for deg!

Registrerer:

...at studentene tok med seg **smitte** til byen igjen!
...at for det var ihvertfall ingen smitte fra sydenturene i **sommer**.
...at studenter skal avlyse all sosial kontakt
...at gjelder det **sex**?
...at da gjør det vel ingen forskjell for **ARK**
...at Bent Høie sa one night stands **er lov**
...at Samfundets teststasjon har kortere ventetid enn kommunens
...at **Fredrik Akre** som Trondheims neste ordfører?
...at kanskje han ville **klaget** litt mindre på studentene
...at studentene ikke vil ha vaksinetimer de aldri visste om
...at **utakknemlige drittunger**
...at Samfundet nesten gikk til **helvete**
...at **Afghanistan** falt fortere enn alle mann alle
...at **sportsredaktør selger seg** for klikk
...at full sirkel fra forrige utgave
...at kjeks er litt **tørt** stoff
...at kan vi heller teste **sexstillinger** neste gang?
...at velkommen alle nye **“frivillige”!**
...at vi er ikke en **kult**, men jo
...at snakkes om en utsatt mastergrad
...at eller **to**
...at men kan vi utsette å levere fitteblekka?
...at vi har god erfaring med utsettelser
...at her burde vi spille på **våre styrker**
...at giftemål burde ikke være en **guilty pleasure**
...at men hit up Aksel Tjora om du skal gifte deg i høst
...at Taxil Tjora
...at om **skammen** tar overhånd foreslår fitteblekkas journalist å kutte strømforbruket for klima
...at bor du på Møllenberg anbefaler vi å heller leie en **gapahuk**, da det uansett vil være varmere vinterstid
...at **STEM FOR FAEN**

#3ttrening

3T TRIM
TRENING
TRIVSEL

Tr.heims
største
trenings-
tilbud

**STUDENT
RABATT!**

BLI MEDLEM I DAG!

TREN GRATIS TIL

1. OKTOBER!

Gratis trening til 1. oktober - Ingen innmeldingsavgift - Gratis 3T-sekk

Tilbudet gjelder t.o.m. 4. oktober 2021. Gjelder alle nye medlemskap med 12 betalende måneder, i tillegg til ungdomsmedlemskap (3 betalende måneder). Les mer og bli 3T-medlem på www.3t.no.